

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

Gátoljuk meg a baleseteket!

Tudósítás az Elnökség üléséről

Szakszervezetünk elnöksége március 30-i ülésén elsőként a posta 1971. évi munkavédelmi helyzetéről szóló beszámolót tárgyalta, amelyhez kiegészítő jelentést szakszervezetünk közgazdasági osztálya készített. A két jelentés együtt komoly tanulságokat tartalmaz annál is inkább, mivel 1970-hez viszonyítva a három napnál túl gyógyuló üzemi balesetek száma — 691-ről 731-re — nőtt. Ami vigasztaló, hogy a halálos balesetek száma viszont 11-ről 5-re csökkent. Szó sincs arról, hogy az 5 halálos balesetet ne tartanánk soknak. A jó az lenne, ha egy sem lenne.

Súlyos megállapítás azonban, hogy a középokú postaszervek jelentős részénél rosszabbodott a munkavédelmi helyzet, kivételt csupán a Debreceni, Miskolci, Szegedi Postaigazgatóság, továbbá a Rádió- és Televízió műszaki igazgatóság, a Helyközi Távfeszítő Igazgatóság és a központi javítóüzem képez. Dicsérték a Miskolci Postaigazgatóságot, mert az 1000 főre jutó balesetek száma az átlagnál jóval alacsonyabb. A sérülések legnagyobb része a közúti közlekedésből és az anyagmozgatásból, illetve a „házon” belüli közlekedésből adódott.

A beszámoló jelentős elemzi a postaszervek munkavédelmi intézkedési terveinek végrehajtását, azt, hogy jelentős összeget fordítottak a munkakörülmények javítására. A balesetek megelőzése céljából felülvizsgálták a gépek, berendezések kezelési utasításait, módosították az elavult rendelkezéseket. Szakszervezetünk kezdeményezésére megszorgították az oszlopvizsgálatot, mivel korábban oszlopdelesek-ből súlyos, sőt halálos üzemi

balesetek származtak. Intézkedés történt, hogy a munkavédelmi oktatásokat biztonságtechnikai vizsgával rendelkező, szakmailag jól képzett dolgozók végezzék. A hatóság munkavédelmi propagandát szolgált, hogy több helyütt, például az RTV Igazgatóságnál, a Pécsi Postaigazgatóságnál magas színvonalú vetélkedőt szerveztek.

Sajnos, a forgalmi dolgozók munkavédelmi oktatását gátolja a korszerű munkavédelmi szabályzat hiánya, s ezért a hivatalok állítják össze a tananyagot. Az elnökség e szabályzat kiadására sürgette a Vezérigazgatóságot. Több igazgatóságnál munkavédelmi tanfolyamot szerveztek a biztonságtechnikai vizsgára kötelezettség oktatására. A középokú postaszerveknél több mint 1000 szakmai vezető tett sikeres biztonságtechnikai vizsgát.

Tény, hogy tavaly a postaszervek több mint 200 millió forintot fordítottak a biztonságosabb és egészségesebb munkakörülmények kialakítására, a nehéz és balesetveszélyes munkafolyamatok gépesítésére. Ennek ellenére a baleseti statisztika mégsem kedvező.

Mit állapított meg szakszervezetünk Közgazdasági Osztályának kiegészítő jelentése?

Azt, hogy a szakszervezeti tisztségviselők, munkavédelmi aktivisták lelkesen és szakszerűen segítettek a gazdasági vezetést a munkavédelemben. Az is igaz, hogy az alapszervezetek nem mindenütt élnek kielégítően jogalkalakkal. A munkakörülmények jelentős mértékben javultak, az új létesítmények, a távfeszítők központok átadásával, továbbá azzal, hogy 1971-ben 39 új postahivatal létesült, ezeknek többszörösét pedig korszerűsítették.

A forgalmi szolgálat kezelés-gépesítésére, az egyesített- és hírlapkezelésre, a hálózati építő dolgozók nehéz fizikai munkájának tehermentesítésére is intézkedések történtek. További 39 hivatalnál megoldották a hírlapok előreszállítását a kézbesítőjáratokba, ez 437 kézbesítő és 39 hírlapárus munkáját tette könnyebbé. A fővárosban 13 taxi naponta 48 kézbesítőt szállít ki körzetébe a hírlapokkal együtt. A hírlapszállításra vásároltak 359 darab új gépkocsit. Több mint 6 millió forintot fordítottak a műszaki szolgálat nehéz fizikai munkafolyamatainak gépesítésére. Számos helyen korszerűsítették a világítást és a fűtést, a szellőzést.

Az intézkedési tervekben foglaltak maradéktalan megvalósítása, az elmaradás számukra mind a szakmai, mind a szakszervezeti szervek részéről gyakran elmarad. Az elnökség szükségesnek tartja a gazdálkodó postaszervek részére megállapított évenkénti fenntartási költségkeretek felülvizsgálását. A Vezérigazgatóság ez évben 10,2 millió forintot biztosított anyagköltségre, ebből a rossz állékonyaságú távfeszítő oszlopok cseréjét és betongyámozását végre lehet hajtani. Az igazgatóságok feladata: megoldani az oszlopok cseréjét, illetve betongyámozását.

A munkavédelmi szemlékkel kapcsolatosan megjegyzendő: a felelősséget sem a szakmai vezetők, sem a szakszervezeti bizottságok nem érzékelik eléggé, így sok, helyileg elhárítható hiba szemléről szemlére megismétlődik. Egy részük felülről várja a munkát gátló balesetveszélyes körülmények felszámolását. A miskolci gépjár-

műszállítási üzemenél felszerelt olajtüzelésű kazán működéséhez a szakszervezet munkavédelmi felügyelője nem járult hozzá, mert nem üzemelt megfelelően.

Megállapították: a munkavédelmi őrsek jelentőségét több helyütt lebecsülik, nem is értékelik, munkájuk első-sorban ott jelentős, ahol csökkentek a balesetek.

A kivizsgálásnál gyakori, hogy mindenképp a sérült tevékenységét vizsgálják, viszont gyakran nem tájékoznak a műszaki, munkaszervezési és a vezetésbeni problémákat. Elégségesnek tartják, ha figyelmeztetik a sérültet, továbbá kioktatják.

A tények magukért szólnak: a balesetek száma nő! Minden eszközzel arra kell törekedni, hogy a növekedést meggátolják, sőt csökkenjenek a balesetek.

Ezt követően az elnökség szóbeli tájékoztatót fogadott el a posta ez évi bér- és létszámfejlesztési keretének elosztásáról, majd egy határozattervezetet, amely szakszervezetünk Központi Vezetősége, Elnöksége, a Központi Vezetőség apparátusa, valamint munkabizottsági feladat- és hatáskörét rögzíti.

Tájékoztató jelentés tartalmazta a nödlő dolgozók helyzetének javítására vonatkozó rendelkezések és határozatok végrehajtásának eddigi tapasztalatait, és a további tennivalókat. (Erről lapunk más helyén, külön cikkben számolunk be.)

Besenyi Miklós főtitkár a legutóbbi ülés óta végzett munkáról adott tájékoztatót. Végül a bejelentésekre került sor. Az Elnökség a beszámolókat némi módosításokkal elfogadta. (B—gy)

Mérleg és feladat

üzdelmes, de eredményes évet hagytak maguk mögött a postás dolgozók. Az 1971. évi mérleg az eredmény mellett számos tanulságot is tartalmaz, amelyeket a tervezés, a gazdálkodás, az irányítás és a végrehajtás során kell hasznosítanunk. A teljesítmények a számítottéhoz viszonyítva — kisebbek. A tervezett 928 millióval szemben a tény 879 millió, a korrigált bázisnál 43 millióval nagyobb az eredmény. A postás dolgozók munkája termékenyebb és hatékonyabb volt, mint az előző évben. A várhatóan kedvezőbb eredményhez jelentősen hozzájárult a nagy évi végkielégítés, amit példamutatón végeztek el a dolgozók, a szocialista brigádok.

A beruházási tevékenység arra irányult, hogy több és korszerűbb összeköttetés, berendezés, valamint szociális és kulturális intézmény segítse a munkát, és tegye jobbá az élet- és munkakörülményeket. Üzembe helyezték a Lágymányosi Távfeszítő Főközpontot. Jelentősebb bővítésre került sor több városban. 28 900 fő-állomás szaporulattal, a 100 lakosra jutó beszélőhelyek száma 8,44-re növekedett. Új távfeszítő központok létesültek, jelentősen szaporodott a belföldi és nemzetközi áramkör-kapacitás is.

A postaforgalom 1971-ben több kezelési kisegépet kapott, mint amennyivel eddig összesen rendelkezett. Közel 400 kezelési kisegépre 15 millió Ft-ot fordítottak. Az év végén 350 ezer szekrényt könnyíti a kézbesítők munkáját, 53-mal növekedett a forgalmi végrehajtószolgálatban üzemelő gépkocsik száma.

Elkészült a debreceni, a pécsi, a soproni oktatási épület és munkásszállás, úgyszintén a Római parti üdülő, hétvégi pihenő, a 200 férőhelyes Gorkij fasori óvoda, a PSE tornacsarnok. E létesítmények szépek és marandóak, sok dolgozónak szereznek örömet, kényelmet, és szolgálják kulturális fejlődésüket.

A postás dolgozók bérszínvonalát 2,9 százalékkal emelkedett. A személyi jövedelmek növekedése 3,4 százalékos. A forgalmi dolgozók átlagbére 3,7, a vonalfenn-tartó és építő szolgálatban 3,6 százalék, a többi állománycsoportban ennél kisebb mértékben emelkedtek a bérek.

Az 1972. évi teljesítményi érték mintegy 4 százalékkal növekszik, és várhatóan meghaladja az 5,6 milliárdot. Természetesen egyes szolgáltatásaink ennél kisebb vagy nagyobb mértékben növekszenek. A létszám mintegy 980 fővel növekszik, elsősorban a végrehajtó szolgálatban. Az irányító, valamint az adminisztratív létszám a jelenlegi szinten marad! Az igazgatási törzsekben, és másutt vizsgálni kell a jelenlegi létszám-helyzetet, s ahol lehetséges, munkaerőt kell felszabadítani, átcsoportosítani oda, ahol arra a legnagyobb szükség van.

A népgazdaság egész területén, de a postán is a jobb üzem- és munkaszervezés és vele együtt a magasabb színvonalon szervezett szocialista munkaverseny-nyel való rendszeres foglalkozás a szakmai, de a szakszervezeti vezetésnek is fontos feladata lesz minden szinten. A szakszervezeti szervek segítsék a szakvezetők munkáját. A posta dolgozói csak úgy tudják jól kielégíteni az igényeket, ha mindenütt termelékenyebben, minőségileg jobb színvonalon végzik munkájukat. Csakis ilyen módon tudjuk a személyi jövedelmeket gyorsabban növelni.

A postaszervek megtervezték az 1972. évi bérfejlesztési lehetőségeket, s ennek megfelelően a postás dolgozók személyi jövedelme várhatóan 3,5 százalékkal növekszik. A bérfejlesztés differenciáltan került felosztásra a postaszervek között. A jelenlegi helyzet figyelembevételével 2-től 4,4 százalékgig terjedő fejlesztést tartalmaznak a tervek. E tervekhez elkészült irányelvek tartalmazzák: hogyan kell felhasználni a ki-ozsított bérfejlesztési lehetőségeket. Mindenekelőtt a Kollektív Szerződésben vállalt kötelezettségek teljesítését tartottuk elsőrendű feladatnak. Az egyik ilyen a két lépcsőben tervezett új bértételek szerinti első határok elérése.

Április 1-től kell elérni az alsó határokat a kézbesítő és csomagrakodó munkakörökben, november 1-től, valamennyi munkakörben. Ezentúl differenciálásra 10,5 millió forint áll rendelkezésre. A differenciálásnál alapvető szempont legyen a jól végzett munka. Azok kapjanak több alapbért, akik többet és jobban dolgoznak. A terv szerint az év végi részesedés az 1971. évi szinten várható. De ha a számítottnál nagyobb lesz a forgalom felfutása, és vele együtt a nyereség, akkor a bér és az év végi részesedés is növekszik. A szakszervezeti szervek segítsék, hogy a szakmai vezetők a bérézési és jutalmazási lehetőségekkel helyesen éljenek. A cél: minden anyagi és erkölcsi lehetőséget, jutalmat, kitüntetést azoknak adjanak, akik a legjobban dolgoznak.

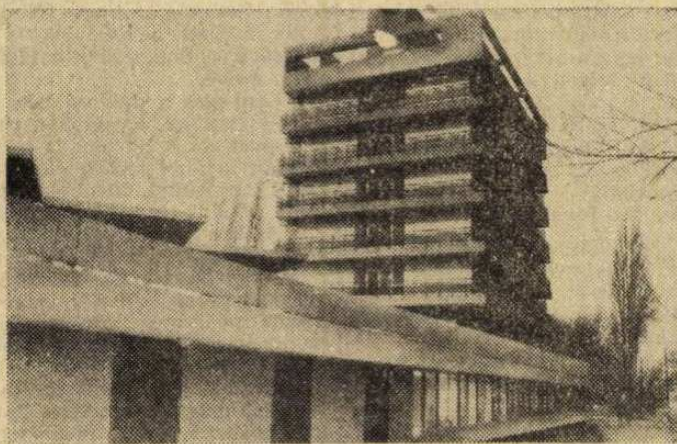
Tervszerűen folytatjuk a munkásszállók építését, a megkezdett balatonfenyvesi üdülő építését, tovább növeljük az óvodai férőhelyek számát, és tovább bővül a budapesti sportlétesítmény. Ezután is kiemelten kezeljük a dolgozók lakásépítésének segítését, amelyre ez évben mintegy 30 millió forintot használunk fel.

A beruházás az előző évinél kisebb, de fontos a határidők betartása, illetve a létesítmények határidő előtti üzembe helyezése. Megvalósításuk a vezetés és minden postás dolgozó érdeke.

Az 1972. évi feladatai adottak és nem könnyen teljesíthetők, de ezen múlik a posta fejlesztése és a dolgozók élet- és munkakörülményeinek javulása.

Bíró Bódis József

Májusban nyit a Római-part

szolgáló étterem, ahol a beutaltak, vikendezők étkezhetnek.

Az üdülőt a Szociális Hivatal üzemelteti, és a Budapesti Távfeszítő Igazgatóság látja el a műszaki gondnoki feladatokat. A gondnok egyben a csónakház garázmestere, felesége a szobaasszony, négy takarítónő a főállású alkalmazottak. A többi munkakör —

portás, ruhatáros, udvaros stb. — olyan postás nyugdíjasok töltik be, akik az evezősport szerelmesei, így szakszerűen ellátnak munkájukat.

A rendelkezésre álló szobákat a hivatalok osztották el, a következők módon: a Budapesti Postaigazgatóság két, a Távfeszítő Igazgatóság hat, a szakszervezet budapesti cso-

portjához tartozó kisebb létszámú postaszervek négy, a Postavezérigazgatóság pedig két szobát kapott. A vendégszobák száma hat. Egy-egy szobát kaptak a következő postaszervek: Anyaghivatal, Számítástechnikai Intézet, Csekklez, Kísérleti Intézet, Hírlapiroda, Járműtelep, Javitóüzem, Kábelüzem, Műszaki Hivatal, Táviróhivatal, Szociális Hivatal, Posta Tervező Intézet, Épületkarbantartó Üzem, Budapest-vidéki Postaigazgatóság, Helyközi Távfeszítő Igazgatóság, RTV. Igazgatóság és a postászsakszervezet.

A hat vendégszobával a vendégszoba diszpécserszolgálat rendelkezik, s azokat akár ideiglenes budapesti tartózkodásra, akár üdülésre igényelhetik a vidéki postás dolgozók. A hivataloknak kiosztott szobákhoz egységes beutaló űrlapokat is adnak, az üdülést saját dolgozók között a postaszervek osztják el.

Egy-egy napra postásigazolvánnyal mindenki igénybe veheti az üdülőházat, s vetkőzésre öltözőfogast biztosítanak. Két vendéget is lehet vinni, de nem célszerű, hogy sokan, sok vendéggel jöjjenek, hiszen saját és postástársaik pihenését teszi lehetetlenné, ha idegenekkel túlszűfoljuk ezt a valóban korszerű, új vizitthont. (F. A.)

Munkaszervezés, mint tartalék

Az évről évre növekvő forgalom fokozottabb helytállást kíván a postás dolgozóktól. A manufaktúrák körülményeket, az állandósult létszámlányt a törzsgárda áldozatkészsége ellen-súlyozza. A forgalom ennek ellenére nem zökkenőmentes. Mit lehetne, kellene tenni? Vitathatatlan, hogy alapvető változás csak akkor képzelhető el, ha a népgazdaság és a posta anyagi lehetőségei megengedik majd, hogy gépesítsük, automatizáljuk a korábban elhanyagolt forgalmi ágazatokat, s megszüntetjük, de legalábbis mérsékeljük a nagyarányú létszámmozgást. Am erre csak fokozatosan kerülhet sor. Addig nincs más választás, mint a jelenleginél ésszerűbben hasznosítani a szűkös lehetőségeket.

A Budapesti Postaigazgatóság 1965-ben hozták létre az ellenőrzési és üzemszervezési osztályt. A nem túlzottan nagy létszámú, de jó felkészültségű szakemberekből álló osztály eddigi tevékenysége egyértelműen bizonyítja, hogy a szervezés olyan hasznosításra való tartozik, mellyel különösebb pénzügyi ráfordítás nélkül is javítható a postaforgalom munkája, a tevékenység gazdaságossága.

A közelmúltban végzett felmérések közül figyelmet érdemel „A postahivatalok nyitvatartási idejének vizsgálata, különös tekintettel a csúcspolgalmi időtartam alakulására”. A főváros 149 felvételi szolgálatot ellátó postahivatalában végzett helyzetfelmérés összeállításából kitűnt: a nyitvatartási idő a területi elhelyezkedés és a szolgálatot ellátó létszám

számos helyen és esetben nem igazodik megfelelően a tényleges igényekhez. Szembetűnő, hogy a legtöbb hivatal az évtizedekkel korábban kialakult rendszer szerint, a hagyományoknak megfelelően 8–16 óra között tart nyitva. A forgalom a délutáni órákban csúcsosodik, s a központi elhelyezésű, hosszabb nyitvatartású hivatalok felé tolódik olyan időpontokban is, amikor a kisebb hivatalok még a közönség rendelkezésére állnak. Ebből adódik, hogy az egy felvevőre jutó napi átlagos darabszám száztól négyszázötvenig terjed. A forgalom ésszerű lebonyolításának lényeges feltétele a szükséges számú és megfelelően képzett munkaerő. Ezen túlmenően azonban nem mellesleg az sem, hogy a „beültetések” száma igazodjék a mindenkori forgalomhoz. Napjainkra jellemző: a gyenge forgalmú időben gyakori a

belső munkanélküliség, csúcspontban pedig eléggé általános a munkaerőhiány.

Nyilvánvaló a következtetés: valamennyi hivatal nyitvatartási idejét indokolt felülvizsgálni, a nyitvatartás időtartamát pedig — az igénybevételhez igazodóan — módszeresen összehangolni, közigazgatási kerületenként meghatározni.

A kerületi nagyhivatalok azonos időpontban tarthatnának nyitva. A kishivatalok szombati nyitvatartásának indokoltasága és a vasárnapi felvételi szolgálat ugyancsak felülvizsgálatra szorul. A szombati és vasárnapi nyitvatartás módosításával feladul dolgozók be lehetne osztani a munkanapi csúcspolgalmi időszakokba. A munkaszünetes napokon rendszeresített szabadnap bevezetése pedig vonzóbbá tenné a postai munkát és előrelépést jelenthetne a kéthetente pihenőnap feltételeinek megteremtése felé.

Új létesítmény — javuló munkakörülmények

Pécs, Dél-Dunántúl „fővárosa”, szédítő sebességgel fejlődött az elmúlt években. Értelhető, hogy komoly gond a postai szolgáltatás. Így például az, hogy a növekvő város nem rendelkezik elég telefonvonalal, az információáramlásban bizony fennakadások jelentkeznek, sok még a kielégítetlen, jogos óhaj, bosszúság és panasz.

De nem így októbertől — mondja Péter Ferenc, a Pécs I. sz. hivatal vezetője. — A tervek szerint akkor adják át az új távbeszélő gócközpontot.

hogy csak a fontosakat soroljam, a 130 közreműködő cég közül, amelyekkel szoros kapcsolatba kerültünk, hát ime: Posta Központi Kábelüzem, HÁLEP, Budapesti Távközlési Igazgatóság Alközpont Üzeme, Komló Távbeszélő Központ, Ericsson Cég, társigazgatóságok... Az épület- és műszaki dokumentáció több mászat tesz ki.

— Mi a további menetrend? — Sok a problémánk! Elsősorban uncos-untigán és megint újból: a munkaerő! Szeretnénk áttérni úgy, hogy az előfizető, a pécsi telefonutalajdonosok észre se vegyék a „kattanást”. Tudni kell, hogy a Pécsi Postaigazgatóság műszereszelei előzetesen több mint másfélszer készüléket szereltek fel. Az előfizetők csak arra várnak, hogy a pillanat műveként „élő telefon” tulaj-

donosai legyenek. Az avatás idején a hálózat teljes kapacitással működik.

— És a „városon túl” melyek a fejlesztés bizonyítékai? — Fonyódfürdőn megkezdődött az új, korszerű postaház építése 13 és fél millió forint költséggel. Már jósolni is merem — mosolyog Tóth Ernő —, felavatására 1973-ban kerül sor. Befejezés előtt a 12 milliós épület nagytáji posta-épület. Kisebb méretű postát építenek Gerjenben és Gerselakon, valamint felvevő postát: Dombóvárott, Kaposváron, Fonyódligetben, Somogyfőménfán, Nagykáncsán és Górcsönyben.

Az utcáról még egy pillantás a nyolcemeletes, új épületre a sikeres, jó munka értékeléssel tölti el még a szemlélőt is.

Marton István

A szakszervezeti munka segítői

Köztudott, hogy a szakszervezeteknek milyen lényeges a szerepük a szocialista gazdaság építésében. Ez a munka mindenekelőtt a bérből, fizetésből élő dolgozók legközvetlenebb érdekévé válik. A dolgozók joggal teszik szavá nem egy helyen a munka szervezői, a technológiai elmaradását, s azt, hogy a vezetők még mindig nem támaszkodnak eléggé a dolgozók véleményére, javaslatára. Eppen ezért „A szakszervezetek és a vállalati gazdálkodás” című most megjelent kézikönyvet ajánljuk, hogy minden reszortfelelős tanulmányozza!

„A szakszervezeti gyermekudultetés kézikönyve” című kiadvány tulajdonképpen az első olyan átfogó anyag, amely magába foglalja a gyermekudultetés legfontosabb ismereteit. Az olvasó tájékoztatást kap a szakszervezeti gyermekudultetés mai színvonaláról, és segíti a szakszervezeti aktivitásokat.

„A közszolgálati munkajogi viszony” című könyv szerzője terület legjobban ismerő: arra törekedett, hogy egységes szerkezetbe foglalja a munkajogi témákat, feltárja a közszolgálati munkajogi viszony elméleti és gyakorlati sajátosságait, társadalmi, politikai tartalmát és jogi formáját.

Kádár István — Kerekes György: A munkásműveltség és a szakszervezetek című kiadvány segíti a szakszervezeti politikai és kulturális nevelőmunkát.

Dr. Nagy József: Mit jó tudni a nyugdíjazás előtt? című füzet folytatása az előzőnek, s tárgyalja a munkaviszonyban elszervezett üzemelés esetén igényelhető nyugaltságok alapvető szabályait. Dr. Szegő Tamás: Milyen a kártérítés a munkaviszonyban című füzet a többi között arra ad választ, hogy milyen feltételek mellett, milyen összeg erejéig felelős a dolgozó az okozott kárért. (Táncsics Könyvkiadó, A fenti kiadványok kaphatók a Szakszervezeti Könyvesboltban, Budapest, VII., Rákóczi út 54.)

Megfelelni a bizalomnak

A szakszervezeti feladatok ellátása, mint minden politikai-mozgalmi tevékenység, széles körű ismereteket kíván. A 12 alapszervezeti szakszervezeti tanácsnak új tagjai a kulturális, agitációs- és propaganda osztály, a szervezési és kádérosztály közös tematikájában vettek részt az oktatásban.

Ennek során összefüggő politikai témákról, a szakszervezetek helyét és szerepét, a jogokat és kötelezettségeket tanulták meg. A tisztviselőket így készítette fel a területi feladatok ellátására. Az oktatás, mind tartalom, mind formáját és módszerét tekintve együttes tapasztalatgyűjtés is volt.

A hallgatók többsége biznysította a feladatok elsajátításának e formáját igen hatásos. Legalább 120 nevet kelle-

ne felsorolnunk ahhoz, hogy senki ne maradjon ki az ismételődő véleménynyilvánításból: „Nagyon örülök, hogy a választás után ilyen gyorsan lehetőséget adtak arra, hogy mint tisztviselővel megismerjem megbízatásom célját, feladataimat és a munkavégzés módszerét.”

A sok-sok kellemes tapasztalat mellett néhány gondról is említést kell tenni. A tanfolyamokat zömmel 3 nap alatt bonyolították le. Mindössze két helyen választották a témánkénti esti oktatási formát.

Az oktatási nyilvántartás rendszeresítése áttekinthetővé teszi az alapszervezetek hálóját feladatok. A felkészült oktatási apparátus biztosítja előkészítők határozatának végrehajtását.

Kovács Ernő

A IV. ötéves terv általános célkitűzése: a jövőben ne léte-süljön kishivatal, csupán nagy-on ésszerűen telepített, a koncentrált tevékenységet biztosító, és így módon gazdaságosan üzemeltethető postaszerveket hozunk létre. A Budapesti Postaigazgatóság javaslatát szerint ezt a koncepciót nem csupán az új létesítményeknél lehetne érvényesíteni. Érdemes lenne felülvizsgálni a kishivatalok telepítését, és ott, ahol azt a közönség érdekel megengedni, tehát megfelelő távolságban más hivatal található, megszüntetni a kishivatal működését!

Ismert dolog, hogy a postai tevékenység egy részének gazdaságossága különböző okok miatt — nem megfelelő. Az okok között nem kis szerepet játszik, hogy a csomagfel-dolgozás jelenlegi szervezeti és rendszere nem felel meg az ésszerűség követelményeinek. Az igazgatóság felmérte a csomagfelvételi szolgálat helyzetét, s megállapította: néhány kishivaltól a tevékenységet át kell irányítani a járatössze-keztetés és a férőhely szempontjából, az erre alkalmas felvevő hivatalokhoz.

A különleges feladatkörrel ellátó postaszervek ésszerű átszervezését ugyancsak napirendre tűzték. Első lépésként elkészítették a Budapest 70. és 78. sz. hivatalok átszervezési javaslatát. Helyesnek látszik egy szervezetbe tömöríteni a csomagfeldolgozást, a Budapest 70. sz. hivatalnak pedig kerületi közbesítő hivatalként kellene továbbműködni. A szóban levő hivatalok szervezeti felépítését és feladatkörük vázlatos leírását ennek alapján elkészítették és a jóváhagyó döntés után lépnek az érvénybe.

A tanulság egyértelmű: a munka és üzemszervezés olyan hasznos tevékenység, melyből bőségesen meríthet mindenki.

Macsári Károly

Az év végi részesedés

Tavaly az 1970. évi eredmények alapján a postás dolgozók között 66,3 millió forintot osztottak ki év végi részesedésként, ami 15,6 napi bérnek felelt meg. Az 1971. évi eredmények után csaknem a tavalyi összeggel egyenlő év végi részesedést fizettek, s ez napokban kifejezve 14,9 napi bérnek megfelelő összeg. A napok számát az év végi részesedés azért nem járt kevesebb összeggel, mert az elmúlt évi bérfejlesztés során a postán az 1 napi bér tömege is emelkedett.

Az évközi eredmények alapján bizony nem reméltük, hogy végső soron ennyi lesz az év végi részesedés. Az eredmények ilyen mérvű alakulásához jórészt a postás dolgozók jó munkája, szorgalma járult hozzá. Érdemes volt tehát jól dolgozni, még akkor is, ha néha egy-egy postaszerve, a munkaerő-gondok miatt, több és nagyobb feladat hárult.

Most, amikor már az egyéni elosztás szabályai szerint mindenki megkapta jól megérdemelt év végi részesedését, azt kérjük valamennyi postás dolgozótól, hogy az idei gazdasági célok realizálásához még jobb munkával járuljon hozzá, és főleg a szocialista munkaverseny különböző formáin keresztül segítsen a posta minőségét és mennyiségét munkájával.

Az önállóan gazdálkodó közepfokú postaszervek között — az eredményektől függően — az alábbi szerint differenciálódott az év végi részesedés napi bérekben számolva: Budapesti Postaigazgatóság 17,8; Budapesti vidéki Postaigazgatóság 11,1; Debreceni Postaigazgatóság 13,6; Miskolci Postaigazgatóság 15,5; Szegedi Postaigazgatóság 15,9; Budapesti Távközlési Igazgatóság 17,2; Helyközi Távközlési Igazgatóság 11; Rádió- és Televízióműszaki Igazgatóság 16; Központi Táviróhivatal 10; Központi Hírlap

Iroda 14,9; Központi Javító Üzem 18; PÉKÜ 22,5; Anyag-hivatal 15,1; POTI 17 nap.

Két közepfokú postaszerve a Kollektív Szerződés szabályai alapján, mivel önállóan nem képzett részesedési alapot, csak juttatásban részesül. A Központi Járműtelep 7,8; a Központi Kábelüzem 9 nap. A többi közepfokú postaszerve az átlagot — 14,9 napot — kapta.

A fenti napok száma nem tartalmazza a 32 év vagy ennél nagyobb postai szolgálati idővel rendelkezőknek évi egyösszegű törzsgárda-jutalmát, melyet a központi részesedési alapotól rendeztek és postásintenzív mintegy 2 napi bérnek felel meg.

Az év végi részesedéssel egyidőben fizették ki a 30 év, vagy ennél több postai szolgálati idővel rendelkező gépjárművezetők törzsgárda-jutalmát. A jutalom összege évi 2100 forint. Ezzel az intézkedéssel a posta feladatainak ellátását segítő újabb dolgozó réteg hosszú postai szolgálati idejét becsüljük meg.

Horváth Kálmán

Brigádelet

A 4. számú kiadvány minden egyes írása tulajdonképpen a brigádevetők országos tanácskozását jelzi. Megemlékezik a Ganz-MAVAG azon munkásairól, akik helytállnak a szocialista brigádokban, példát mutatnak a munkában. Az egyik textilgyárat a Szocialista munka gyára címhez elsősorban a szocialista brigádok segítettek. Szóba kerül a cipők minősége, a tanuló brigádtagok, s az, hogy egy főmunkás milyen eredményes kapcsolatot épített ki a szocialista brigáddal.

A kulturális vállalkozások teljesítéséhez színházi, kirándulási programot ajánlanak, s hírül adják, hogy Kaposvárott megalakul a szocialista brigádok klubja.

Nem reszortfeladat!

Szakszervezetünk agitációs és propagandamunkája az elmúlt években erőteljesen fejlődött, s érdeme: a helyi körülményekhez jobban igazodóvá vált. Ezt a folyamatot segítette, hogy olyan jelentős feladatokhoz kapcsolódott, mint a gazdasági irányítás magyarítása; az elmúlt években lezajlott mozgalmi évfordulók; jelentősebb gazdaságpolitikai intézkedések; a III. ötéves terv feladatainak végrehajtása, a IV. ötéves terv sikeres indítása, a SZOT XXII. kongresszusának, szakszervezetünk IX. kongresszusának előkészítése; az ott elfogadott határozatok ismertetése és végrehajtásuk segítése; a szakszervezetek növekvő szerepének értelmezése. Ily módon az agitációs és propagandamunka hozzájárult az említett feladatok, eredmények jelentőségének megértéséhez.

Az MSZMP X., a SZOT XXII. és szakszervezetünk IX. kongresszusának szellemében ez évben a fő feladat: mindenekelőtt a munkahelyek gazdasági céljainhoz kapcsolódó ideológiai, politikai, gazdaságpolitikai, forgalmi és műszaki felvilágosító tevékenység fejlesztése. A dolgozókkal meg kell ismertetni a postaszintű, központi és helyi feladatokat, ezek minőségét követelményeit, s azokat a nehézségeket, amelyek leküzdésére csak a dolgozókkal együtt vállalkozhatunk. E feladatoknak részét kell, hogy képezze a munkafegyelmre, a szocialista erkölcsre való nevelés. Olyan legkor kialakításáról van szó, ahol a becsületesen, fegyelmezetten végzett munka tekintélye, rangja tovább erősödik. Kiemelt feladat a céltudatos rétegpolitikai nevelőmunka; különösen három dolgozórétegre hívjuk fel a figyelmet.

Elsősorban a szocialista címet elért és a szocialista címet kűző kollektív művelődési céljainak megvalósítását tartjuk fontosnak. A brigádevetők tanácskozások adják azt a tapasztalatot, hogy a hármas jelszó érvényesítésére készek erőfeszítéseket tenni. Szükséges, hogy minden üzemnél, hivatalnál a bizalmiakkal mellett a brigádok is váljanak a politikai munka fő bázisává, a dolgozókra hatást gyakoroló — közvéleményt formáló erővé.

Lényeges a dolgozó nők képzése. Olyan módszereket kell kifejlesztenünk, amelyek a helyi viszonyok, adottságok mérlegelésével, az egyébként is sokszor túlterhelt nődolgásokat nem állítják további terhek elé. Úgy kell megoldani szakmai, politikai képzéseket, továbbképzéseket, hogy tekintettel kell lennünk családi, munkahelyi, társadalmi funkcióikra is.

Az ifjúságpolitikai határozat szellemében, valamint a KISZ VIII. kongresszus jegyében nagyobb figyelmet kell fordítanunk a dolgozó fiatalok körében végzett nevelőmunkára. Előterbe kerültek és kerülnek az ifjúsági klubok keretében szervezett módszerek, amelyek összekapcsolják a művelődés és a szórakozás elemeit a politikai, világnézeti tudatformáló tevékenységgel. Szorgalmazzuk az ifjúsági klubok létesítését.

A szervezett dolgozók szakszervezeti politikai oktatásának jelenlegi formáját tartjuk továbbra is az egyik leghatásosabb fórumnak. A munka megalapozottsága szempontjából döntő az aktivisták felkészítése mindazokra a feladatokra, amelyekben segítségükre számítunk. A kezdeti lépéseket megtettük, többek között az aktivisták területi tájékoztatásával, oktatásával. Agitációs- és propagandamunkánk kiemelt feladatának tartjuk az írásos agitációs és propagandaszközök tudatos és tervszerű hasznosítását. A Postás Dolgozó mintegy 26 ezer példányban jelenik meg. Lényegében minden második postásdolgozóhoz eljut, tájékoztat az aktuális feladatokról, kérdésekről.

A szakszervezetek közötti napilapja, a Népszava, számos olyan információt tartalmaz, amely tevékenységünkben és a társadalom mozgásában segít eligazodni. Százéves fennállásának tiszteletére a példányszám növelésére törekszünk.

El kell érünk, meg kell értenünk, hogy az agitációs és propagandamunka nem reszortfeladat, az minden választott szakszervezeti tisztviselőnek kötelessége.

Somogyi Szabolcs

„Mit mondanék, ha szót kapnék...”

A Helyközi Távbeszélő Igazgatóság egész területét át-fogja a szocialista brigádmozgalom. A dolgozók mintegy hetven százaléka vesz részt a 115 brigád munkájában.

— Az idei esztendő eredmények könyvelhetjük el, hogy már az irányító apparátusban is alakult brigád. Tavaly néhány összevonásra került sor, s a brigádok száma emiatt 102-re csökkent. Az idén aztán újabbak alakultak, 1971-ben 90 brigád nyerte el a megítélt szocialista címet — tájékoztat **Egyed Ernő**, a szakszervezeti tanács titkára.

— A közösségek képviselőit magukat a szocialista brigádvezetők IV. országos tanácskozásán?

— Igen, Urbán Béláné ott lesz.

Beszéltem a 2. számú szocialista brigád vezetőjével, aki egyben a helyközi forgalmi osztály egyik rendezője.

— Mi dolga a távbeszélő-forgalomban egy rendezőnek? — Hát... Hozzám jönnek mindenféle panasszal. S nyomban döntenem kell, legyen az egy előfizető megnyugtatója, vagy valamely műszaki hiba elhárítása. Nem, nem mi javítjuk a hibát, de a felismerése már a rendező kötelessége.

— Kezelésként kezdtem, aztán voltam irányító is — mondja. — Nagyon megszerettem ezt a munkát.

— Öt éve a brigád vezetője. Milyen a kis közösség?

— Jókedvű, fiatal lányok és asszonyok — foglalja össze. — Tizenhárman vagyunk, a legfiatalabb 19 éves, a „legidősebb” legfeljebb 35. Jól együtt vagyunk!

— Néhány éve a munkaerő-vándorlásról riasztó adatokat hallottam. Emlégettek a Helyközi Távbeszélő Igazgatóságát is.

— Nem olyan tragikus már a helyzet, de az osztályon most is gyakran feltűnnek új arcok, mások pedig elköszönnek — folytatja Urbán Béláné.

— A brigádunk stabil. Hárman: **Kalmár Lajosné, Michel Erzsébet** és **Tóth Jolán** a brigád 1959. évi megalakulása óta dolgoznak. Egy-két kivétellel a többiek is hét-nyolc éve... Aki pedig újonnan kerül hozzánk, itt marad.

Pedig nem könnyű a szolgálat. Aki nem próbálta, nem tudja, mit jelent, ha az ember nem rendelkezhet szabadon ünnepnapjaival, s a karácsonyt, a szilvesztert vagy a húsvétot nem töltheti szeret-

tei körében. Első a kötelesség, ahogy a beosztás kívánja. A múlt év karácsonyán éppen rájuk esett a választás: december 24-én ott ültek a készenléteknél, hívásra várva. Most húsvétkor szabadok. Legfeljebb ha háromvenként éri őket ilyen szerencse!

— Mi tagadás, nehéz körülmények között dolgozunk, s ha szót kapnék a brigádvezetők országos értekezletén, nem hallgatnám el panaszainkat. Mert hiába összetartó, lelkes gárda a miénk, ha másutt hiányzik valaki, tőlünk kérnek segítséget. Esményinek nem mondható a műszaki berendezés helyzete, lehetne korszerűbb az elhelyezésünk is, legalább olyan, mint a nemzetközi forgalmat bonyolítóké. De van ennél fájóbb problémánk: a szabad szombat hiánya.

— Bizonyára úgy van, ahogy mondja: sok fiatal lányt és asszonyt az tart vissza ettől a munkától, hogy az egyre több munkaterületen bevezetett szabad szombat itt még csak a jövő ígérete.

— Azt is sokan és gyakran teszik szóvá, miért nem kapnak nálunk valamilyen pótdíjat a vasárnap vagy ünnepnap végzett munkáért? Más szakmákban ez már megvalósult gyakorlat. Vajon mikor gondolnak ránk? — kérdezi Urbán Béláné a helyközisek nevében.

Azt pedig tárgyilagosan elismeri: a lehetőségek keretein belül anyagi és erkölcsi elismerésükre nem lehet panasz. Sok segítséget kapnak a szakszervezettől, az igazgatóság vezetőitől. Igaz, minden évben elnyerték a szocialista címet, rászolgálták az elismerésre. **Kalmár Lajosné** és **Tóth Jo-**

lán Kiváló dolgozó kitüntetésben részesült: de tagja volt már a brigádnak **KISZ**-titkár és szakszervezeti tisztségviselő is. Jelentős társadalmi munkát végeznek — ki a szakszervezetben, ki a **KISZ**-ben. Két kivétellel valamennyien érettségiztek, szakmai tanfolyamokon vesznek részt. Nyelvet is tanulnak.

— Mit ajánlana a többi brigádvezető figyelmébe?

— Nagyon fontosnak tartom, hogy a szocialista brigádban jó összhang alakuljon ki a vezető és a brigádtagok között. Ez a jó munka egyik alapja. A másik: következetes legyen a brigádvezető, az elismerésben éppúgy, mint a kelendő időben nélkülözhetetlen fejmosásban. Végül talán az is helyes mód, ha a brigádban olyan szellem alakul ki, amelyben a munkát mindeki hivatásának tekint. Sokat kell tanulni, de úgy érzem, megéri!

Hozzá tartozik a 2. számú brigád portréjához, hogy nem sokkal megalakulásuk után az egyik állami nevelőotthonból patronáltak egy kislányt. Később a szociális otthonból egy öreg néni segélyezett haláláig. Témában tehát nincs hiány: ha Urbán Béláné szót kapna a szocialista brigádvezetők országos tanácskozásán, bizonyára nem hallgatná el kollektívájuk 13 esztendő krónikájának ezeket a ma már lassan feledésbe menő fejezetét. És azt sem, hogy máig is gyakran váltanak közösen színházjegyet, látogatnak egy-egy tárlatra.

— Ez már olyan természetes, úgyszólván magától értetődő — teszi hozzá Urbán Béláné.

Gyapay Dénes

Dolgozva tanulni

szocialista brigádmozgalom legnehezebb, de egyúttal legszebb hiátusa a nevelés, az emberformálás. E tekintetben a mozgalom nagy utat tett meg, sokat fejlődött a kezdettől napjainkig. Ma már a postás dolgozók közel 40 százaléka, közülük több mint 9000 nő vállalja és vallja magának a jelszó hármas követelményét, s nincs okunk szégyenkezni a szocialista brigádok célkitűzései és teljesítményei miatt sem. Elbizakodottság nélkül állíthatjuk: a szocialista munkaverseny derékhatár azok a szakmai és emberi értékeket tekintve legkiválóbb dolgozók alkotják, akikre a sok nehézséggel küszködő posta mindig számíthat.

Manapság ez önmagában sem kevés, pedig ennél sokkal többről van szó. A szocialista brigádok nemcsak a mennyiségileg több és jobb minőségű munkatejesítményre törekednek. E mozgalom éppen azért különbözik minden eddigtil, mert a munkát és a művelődést egyenrangú célul tűzte ki, mert közéleti magatartást, politikailag hajlamot és hozzáértést követel. A szocialista brigádok vezetőit és tagjait elegendő türelmetlenség és elégedetlenség jellemzi. Elégedetlenség például a posta belső hibáival, a munkaszervezéssel és a munkamódszerek korszerűtlenségével, sértik őket az anyagi és erkölcsi elismerésben tapasztalt igazságtalanságok, vagy félgazságok, az emberi magatartás hiányosságai, de leginkább talán önmagukkal szemben elégedetlenség. Sok szó esik mostanában a kulturális vállalkások formális voltáról. Ebben sok az igazság, s ezt éppen ők tudják a legjobban. Belőlük fakad az az igény, hogy jobban megértsék és formálhassák bonyolult, nem kevés feszültségtől terhes korszakunkat, szűkebb környezetüket, hogy új ismereteket szerezzenek, tartalmasabbá tegyék közösségi és egyéni életüket. S mivel nem szűk területről van szó, elismeréssel és tiszteléssel kell adóznunk a műveltségi színvonal emelésére irányuló törekvéseknek, s az eredményeknek, még akkor is, ha tudjuk, hogy holnap ennél sokkal többet kell elérniük.

A szocialista brigádok a különböző pártoktatási formák, a szakszervezeti politikai tanfolyamok talán legértékesebb résztvevői. Nem kis mértékben az ő érdemük, hogy a tanfolyamok élők és népszerűek a dolgozók körében. Igénylik a tájékoztatást, sok közérdekű kérdéssel van véleményük. Ismeretterjesztő előadásokra, moziba, színházba járnak, frókkal, művészekkel találkoznak, vitatkoznak. Az általános iskolákban tanulók többsége szocialista brigádtag.

Erre a szintre kellett eljutnunk, hogy mindez ma már kevésnek érezzük, különösen akkor, ha nincs igazi, az emberi személyiséget gazdagító tartalom mögötte. Sok jól, vagy kevésbé sikerült brigádredezvény, összejövetel, egyéni vállalkás kellett ahhoz, hogy megértjük: a munka sokak számára hasonló, vagy azonos, de az emberek különbözőek, s tanulni, művelődni csak az egyének körülményeikhez, képességeikhez, szükségleteikhez mérten lehet igazán eredményes. Ennek csak úgy van értelme, ha a művelődés követelményét nem szükséges rossznak, nyűgnek érezzük, hanem belátjuk, hogy ez ma már elválaszthatatlan a korszerű élettel. Ezt a követelményt érzékeli a szocialista brigádok, amikor nem becsülik sokra az uniformisba szorított, formális kulturális vállalkásokat. Természetesen sokkal nehezebb a hasznos és tartalmas önművelést megvalósítani, mint a meglevő itt-ott fogatkozás formákat bírálani. Nem szabad figyelmen kívül hagyni: azzal, hogy a szocialista brigádok dolgozóitársainál többet vállalnak, nem kerülnek könnyebb helyzetbe. Ugyanúgy meg kell küzdeniük a mindennapok gondjaival, a munkahelyi és családi problémákkal, mint bárki másnak. De éppen azért szocialista közösségek, mert nem akarnak meghajolni a gondok előtt, és nem akarják ezzel magyarázni az igénytelenségeit.

A szocialista brigádok tagjainak művelődése, tartalmasabb életmódja nem öncélú és nemcsak a szűkebb közösség javát szolgálja. Mindnyáján tapasztaljuk, hogy egész tevékenységük reflektorfényben van. A foglalkozásokat nekik nehezebben bocsátják meg, mint másnak, de az is igaz, hogy nem marad hatástalan a jóra irányuló törekvés sem. S erre ma nagyobb szükség van, mint valaha.

A posta munkáját, a szolgáltatások minőségét, a fejlesztés ütemét ma több és türelmetlenebb bírálat éri, mint valaha. Igaz, sok mindenről nem tehetünk, de az sem volna helyes, ha a panaszkor mögött nem látnánk a saját hibáinkat, nem próbálnánk megváltoztatni rajta. Szembe kell néznünk azzal, hogy a postai személyzet általános műveltségi színvonala, intelligenciája ma nem felel meg a követelményeknek. A postás dolgozók 40 százaléka csak általános iskolai végzettséggel rendelkezik, ezen kívül közel 11 ezren nem fejezték be az általános iskolát. E tényeket nem lehet elhatárolni a munkától.

Köztudott az is, hogy a posta történetében példátlan s ma már ijesztő mértéketekelt ölt a szakképzetlenség száma. Pedig a postás dolgozók nagyon jól tudják: azokon a munkahelyeken, ahol a közönség számára olyan bosszantóan egyszerűnek és magától értetődőnek tűnik a munka, szakismeretek nélkül meg sem lehet mozdulni. Ezért nem kizárólagosan a posta felelős, de kivételről, másoktól hiába várunk megoldást.

A szocialista brigádok sokat, talán a legtöbbet tehetnek azért, hogy olyan légkör teremtessen, amelyben szívesen, ha valaki művelten, ha nem akar holnap több lenni emberileg és szakmailag, mint amilyen tegnap volt, s szívesen ha valaki nem ért ahhoz a munkához, amit csinál. Nem szabad lebecsülnünk olyan hétköznapiak tűnő eredményeket sem, mint a türelem, az udvariasság, egymás kölcsönös megbecsülése, kulturált megjelenés, igény az esztétikus, kellemes környezetre. Nemcsak a szocialista együttélés szabályai, hanem a posta jó hírneve, kisugárzó hatása is ezt kívánja mindnyájunktól.

Fölösleges azon vitatkozni, hogy a szocialista módon dolgozni, tanulni és élni célkitűzések közül melyiket illeti az első. Mindnyáján elismerjük és tudjuk — azok is, akik a művelődés területén dolgoznak — hogy az elsőleges a posta és a postás dolgozók élet-színvonalának fejlődését megalapozó, több és színvonalasabb munka.

Ezt viszont csak korszerű ismeretekkel, tartalmasabb demokratizmussal, egymás kölcsönös megbecsüléssel és segítségével érhetjük el. Ez nem lesz egyszerű! Hiszen mi talán a legnehezebb feladatra vállalkoztunk. Olyan társadalmat akarunk alakítani, építeni, amely erősebb, anyagi javakban gazdagabb az eddigieknél és ugyanakkor a sokoldalúan művelt, kulturált emberek társadalma is.

Baranyai Éva

„Üzenjük az országos tanácskozásra...”

Nagyon jó szocialista brigádok dolgoznak a Kecskeméti 1. hivatalban. A négy brigádat a posztákészítő osztály, a határozatos osztály, a másik határozatos osztály, a kettő pedig kétszoros szocialista cím birtokosa. A legutóbbi értékelésen a nyolcszoros brigád ezüst, a hatszoros bronz minősítést kapott.

A postás dolgozók szocialista brigádvezetőinek értekezletén **Köszegi Károly**, a legjobb brigád vezetője elmondotta: sérelmesnek érzik, hogy a szocialista címek odaítélését igazgatósági szinten intézik, s nem a hivatalokban dől el a minősítés. (Ezen a véleményen lehet vitatkozni, hiszen a több megye brigádmozgalmát átlátó igazgatóságok ismerete szélesebb, előfordult az is, hogy éppen a többiek eredményeinek ismeretében egy-egy brigádnak a hivatalban javasolt minősítését leszállították egy fokkal, de arra is volt már példa, hogy a túl szűrny hivatal javaslatát „megemelték”, és magasabbra értékelték egy-egy brigádot, mint ahogyan azt helyileg látták.) A másik, ugyancsak elmondott javaslat: valamilyen megoldást kell találni a rádió- és televíziódíjak beszedésére. Sok ember nincs munkaidőben otthon, s a postásoknak gyakran az esti órákban, sőt vasárnap kell a díjbeszedést elintézn.

Ezek a belső gondok. Most **Farkas Bertalan**nal, a kecskeméti hivatal szocialista titkárával és **Molnár Róbert** közbeszítővel, a hatszoros szocialista kétszörös brigád tagjával arról beszélgettünk, hogy a SZOT által rendezendő szocialista brigádvezetők értekezlet témái között mit látnának szívesen?

— A legfontosabb — mint mondták —, hogy a szocialista versenymozgalomban megtalálják a módját a számokkal, statisztikával nem mérhető, de a szocialista jelleghez szorosan hozzátartozó teljesítmények mérésére. Tanulságul hívják a brigádnapló felajánlásait. 110 új lapelőfizető: ez mérhető. 88 százalékos hírlap-előfizetői díj beszédese: ez is értékelhető. Ellenőrizhető, hogy sikerült-e a felajánlott öt új takarékbetét megszerzése és háromszáz ezer forint befizetése. Az még csak-csak értékelhető, hogy a brigádtagok kéreklárjának milyen az állapota, de a többi vállalkás már nagyon is elvi, bár ezek nagyon is hozzátartoznak a szocialista jelleghez. A jó kollektív együttműködés, egymás elvtársi segítése, a fiatalok nevelése, ezek már nagyon nehezen értékelhetők.

Ki tudja az év végén számításra venni, hogy az egyik

brigád hogyan agitálta, győzködte az egyik italozó postást, amíg az valamit változtatott rossz szenvedélyén? Ki méri fel, hogy ünnepnek előtt, divatos névnapok idején hányszor állnak be a brigádok tagjai segíteni a levelek és lapok szétosztásához, hogy 10 perccel, negyed órával előbb indulhasanak a járatok? Valóban fontos lenne valami olyan rendszer kidolgozása, amely lehetővé tenné a számszerű adatok túl az egyre jobban kibontakozó szocialista szellem mérését, értékelését.

A másik kecskeméti tapasztalat, hogy a brigádmozgalomban egyre inkább a minőségre kell törekedni a brigádok alakításánál, s nem szabad a számszerűséget hajszolni. Régen ebben a hivatalban tizenhat brigád dolgozott, most négy.

Ezeknek minden tagja öntudatosan vállalja a feladatokat, jól dolgozik, részt vesz a politikai oktatásban stb. Azt javasolják: „sehol se erőltetés a brigádok szervezését, ne csináljanak „statisztikáért” sok brigádot, hanem önkéntes alapon kapcsolódjanak a mozgalomhoz.

Az igazság valószínűleg középen van. Gépiesen, csak a számokért nem szabad mindenkit erőszakkal és látszatra

„beszervezni” a mozgalomba. De a másik véglet sem helyes, az, hogy a legjobbak teljesen spontán versenyeznek, ha akarnak. Így aztán lesz négy többszörösen kitüntetett brigád — szép látszat ez is —, a többiek pedig legfeljebb szurkolnak nekik. Az a jó — s nyilván így foglal állást a szocialista brigádvezetők országos értekezlete is —, ha a szakszervezet erőteljesen szervezi a szocialista brigádmozgalom, és nem hagyja, hogy a nagy többség lemorzsolódjon. Így azután a szervezeten dolgozó, régebben közepes kollektívák is felküzdi magukat a jobbik közé. Bizonyos, hogy ha nem is mindenki, de több dolgozó vehetne részt Kecskeméten is a mozgalomban, s eredhetne a négy, elismerésre méltó, többszörösen kitüntetett brigád nyomába. (Faludi)

Kitüntetések

Hazánk felszabadulásának évfordulója alkalmából, kiemelkedő szakszervezeti munkájukért több szakszervezeti kitüntetést kaptak.

Szakszervezeti Munkáért arany fokozatot **Kiss Ernő**, a Miskolci Területi Szakszervezeti Tanács titkára, **Hufflesz Pál**, Budapest 62. sz. ph., szakszervezeti bizalmi, tízszeres szocialista brigádtag és **Egyed Ernő**, a HTI Területi Szakszervezeti Tanács titkára kapta.

Szakszervezeti Munkáért ezüst fokozatot **Koppányi Rezső**, a Budapest 112. sz. ph. vezetője, **ösv. Dömötör Jánosné** Zalaegerszeg 1. sz. ph. szakszervezeti bizalmi, **Pós Erzsébet**, a Soproni Postaigazgatóság szb. kulturális, agitációs és propaganda-felelőse kapta.

Szakszervezeti Munkáért oklevelet kapták: **Pécsi Jenőné**, az Oktatási Központ szb-titkára, **Tóth László**, a Füzesabonyi jszb-titkára, **Cziraki Andor**, Budapesti Mikrohullámú Központ szb-titkára, **Havasi Ede**, Győr 2. sz. ph. szakszervezeti bizalmi, **Nagy Mihály**, a Törökbalint Járás szb elnöke.

„Árvíz” — a belvárosban

Mi történt 1972. január 25-én a Petőfi Sándor utcában? **Kapitány Edit**, a Kábelrendező csoportvezetője észrevette, hogy az istolyba ömlik a víz. Azonnal értesítette az illetékeket. Közben **Nagy Árpád**, **Kapitány Edit**, **Solymosi György**, **Várhegyi Zsuzsa** — ki meztől, ki cipőben — seprővel, lapáttal hajtotta a vizet a műhelyfolyosó irányába, de percről percre emelkedett a vízszint. **Kulcsár Lajosné** megtudta: a Petőfi Sándor utca 3. előtt eltört a Vízűvek 500 mm-es nyomócsövezetéke. Gyorsan kellett cselekedni.

Az istoly mellett az erósrásmű gépház. Ha ez vizet kap, rágondolni is rossz. Az épületben üzemel — mint ismeretes — a Táviróhivatal, a Tudakozó és Névsorszerkesztő és a Budapest 4. Postahivatal is: innen kapják az áramot. A folyosó másik végén a hat kazánból három nagyméretű teljesen feltöltve, ez adott meleget az egész épületnek. Ha vizet

kap — robban! Az emberek egy része a gépházat, másik része a kazánházat védte a víztől. Az izzó kőtömeget a vízbe hűtötték: tüzetlenítették a kazánokat.

Farkas István, **Forgács Lajos** fűtők, **Balogh Antal** főgépész szintén átlagon felül dolgoztak a mentésnél.

Az istoly, a gépház, a kazánház víztelenítése 12.30-tól 14.15-ig tartott. A víz 14 előfizetői és 15 nagyméretű átkérő kábel telt részben vagy teljesen használhatatlanná. Ezt követően láttak munkához a Kábelennartó Üzem dolgozói. Öt csoport éjjel-nappal váltott műszakban dolgozott, összhangban a Belvárosi Távbeszélő Üzem kábelrendezőjével, hogy mielőbb üzembe helyezhessék a vonalakat. E munkát **Oláh Dezső**, **Berze Ferenc** és **Szabó Lajos** irányításával **Kiss Imre**, **Pálfalvi**, **Táncos**, **Rancsik**, **Takács** vezette csoportok végezték.

Kiss György

Az újságok harsonásai

otthona. Négyeszeres szocialista brigádtag.

— Csak nyaranta leszek hűtlen a Keletihez, ilyenkor a Balaton partjára irányítanak. A hatvanas években egyszer 16 ezer példányt adtam el a Balatoni Híradóból, azóta minden nyáron leküldenek.

Rengeteget dolgozik, addig nem nyugszik, míg el nem adja a rábizott újságkötegeket.

— Ehhez a szakmához szív, kitartás és hang kell. Nem szabad belenyugodni a kudarcba, mert szerintem ilyen nincs: állítom, a „legnehezebb” lapot is el lehet adni. Egyéb-ként népszerű lapot nem kunszt árúsítani. Ahhoz kell egy kis fifika, amelyikben kevesebb a sláger, a kép és a közérdekű cikk.

A hangosárusítás híve, szünet nélkül kiabál. Bánatára, mert öt évvel ezelőtt meg kellett operáltatnia a hangszálait, az orvosok pedig egy időre eltiltották a kiabálástól.

— Ahogy egy jó kereskedőnek beszélni kell tudni, nekem kiabálni — de becsapni nem szabad az olvasót! Egy eldugott hírből például nem illik szenzációt produkálni.

Táskát nem hord, kizárólag kézbe árúsít. Az induló és érkező vonatok menetrendjét talán jobban ismeri, mint az állomásfőnök. Hajnali fél 6-kor kezd, délután végez, hét-főn és pénteken „hosszúzik”.

A brigádban négyen dolgoznak. Sokan irigylük magas keresete miatt. Erre szokta mondani: „Tessék, csináljak utánam!” Akkor persze senki sem irigyl, amikor esik az eső, vagy hull a hó. Többször kapott jutalmat, az „Asszonyok” című lap sikeres eladásáért.

tavaly decemberben a Szovjetunióban járt jutalomúton.

Oláh Istváné, március 21-én — és áll — a Rákóczi út és a Tanács körút kereszteződésében, az újságok ezrei között. Pillanatnyilag az Astoria Szállóval szemben, a Kossuth Lajos utcai fronton. Négy évvel ezelőtt költözött ide, korábban az Extra Áruház előtt árusított. Hogy miképpen lett újságárus?

— Harminc éve, hogy feljöttem Pestre. Megismerkedtem egy férfival, aki újságot árult a Kálvin téren. Hozzámentem feleségül, aztán én is beálltam mellé. A „Nyolcórás Újság” volt az első lap az életemben, amit eladtam. De hogy azóta mennyit, azt ne kérdezze, mert múltkor már abba is belezavarodtam, hogy jelenleg összesen hány lapot árúsítok.

A háború után egy ideig a Kálvin téren volt a standja. Később átköltözött egy sarokkal arrébb. 1953-tól húgával, Eszikk Rozáliával dolgozik, délután 2-kor váltják egymást. Tizenkét éve, hogy férje meghalt, négy gyermekét — két fiút, két lányt — egyedül nevelte fel. Amíg nem volt aluljáró, jól keresett. Azóta meglehetősen megcsappant a pénz.

— Nekünk nem jött jól az aluljáró, az emberek igyekeznek túljutni a lépcsőkhöz, vagy sétálnak a megállókhöz. Így sokan elkerülik az újságárust. No, nem panaszkodom, de ez tény...

A környékieknek nem kerül el, sokan ismerik, szeretik. Törzsvásárlóit név szerint is ismeri, s még nem fordult elő, hogy ne kerítsen meg számukra valamilyen fontos

sabb, hiánycikknek számító újságot. Ha reggel áll munkába, hajnali 4-kor kezd, és fél 7, mire végez a lapok kirakásával, a „kirakattal”. Mint mondja: a szétrakás, a lapok kiforgatása legalább olyan fontos, mint az árusítás. Ez csalogatja az embereket.

— Szokott kiabálni a standon?

— Csak a napilapokat árúsítom hangosan, de ez is elég nagy baj nekem, mert tönkrement a torkom, de nemán mégsem ilhettek itt...

— Ő is szenvedélyes újságolvasó, persze 30 éves rutinjával megéri a lapokban a szenzációt. Legjobban azt szereti, ha az emberek megállnak a stand előtt, nézegetnek és bele-bele olvasnak egy-egy újságba.

— Nem sértődöm meg, ha vásárlás nélkül távozik valaki — mondja. — En is alaposan szemügyre veszek mindent, amit megveszek.

Néhány éve van hátra a nyugdíjig. Elődtötte, nem dolgozott tovább: — Elfáradtam, hosszú volt ez a 12 év, amit egyedül töltöttem a gyerekekkel. Úgy érzem, rám fér a pihenés...

Pethes Sándor

Egy év után...

Az 1971–75. évekre készült postai kollektív szerződés nyilvános „vizsgálata” volt az 1972. évi februári vezérigazgatói beszámoló, amelyet szakszervezetünk határozatával kiegészített, és az egyes postaszervek függelékeinek végrehajtásáról szóló beszámolóval együtt a dolgozók megvitatták. A végrehajtás tapasztalatai — a vitákon elhangzottak figyelembevételével — pozitívan összegezhetők. Előjáróban megállapítható: az egyetemes postai szemlélet kialakítása érdekében tett intézkedések beváltak.

A postaszervek munkaerőgondjait enyhíti, az érintett dolgozók érdekeit védi az a szabály, amely hat hónapban rögzítette a munkakörön kívüli munkavégzés időtartamát. Egyes postaszervek a korlátokat úgy igyekeznek átlépni, hogy különféle munkaköröket azonosnak minősítenek.

A kollektív szerződésben eredetileg nem szerepelt a 32 év és ennél magasabb szolgálati idővel rendelkezők törzsgárdatagságának anyagi elismerése. Szakszervezetünk kezdeményezésére ezt a kollektív szerződés kiegészítésében rendezik. A sérelem orvoslásaként az érintett dolgozók a részesedési alap terhére egy összegű jutalomban részesültek.)

Az új bérrendszerre való teljes áttérés folyamatban van. A szakszervezeti szervezetnek a munkakörök között — azok súlya szerint —, valamint az egyes dolgozók között — a végzett munka szerinti — differenciálást az alsó határok elérésével teljesen azonos fontosságú feladatnak kell tekinteniük. A jövőben fokozott figyelmet kell fordítani arra is, hogy a végrehajtó postaszervek besorolási jogkörét a postaigazgatóságok — ahogy az ajánlatos módon 1971-ben előfordult — ne vonják el. A helyi körülményeknek megfelelő differenciálásra csak a végrehajtás szintjén van lehetőség.

A bérpótléokra vonatkozó rendelkezések általában bevaltak. A szerződés tovább fejlesztette a lakásépítési vállalati támogatását. A végrehajtás során az a tapasztalat, hogy az intézkedés, a dolgozók lakáshelyzetének javításán túl, a létszámhelyzet stabilizálását is elősegíti.

A függelékek végrehajtásában is a törvényesség tendenciája érvényesül. Előfordult azonban — téves értelmezés folytán — olyan függelékbeli szabályozás, amelyre felsőbb jogszabályok nem adnak lehetőséget. Ilyen volt például a Budapesti Távfeszítő Igazgatóság függelékének a földalattipótléka vonatkozó rendelkezése. Helytelen az a szemlélet is, hogy egyes függelékek munkaköröknél nem differenciálnak az éjszakai pótlék tekintetében.

A függelékek zömét a munkaidő, a túlóra, valamint a bérpótlékok vonatkozásában és — természetesen — a részesedési alap felosztása tekintetében kell módosítani.

A hatályba lépés óta eltelt rövid idő ellenére is megállapítható: a kollektív szerződés alapvető rendelkezései megfelelnek a dolgozók és a posta különleges szervezetéből adódó követelményeknek.

Dr. Pikó Adrienne

Előterben az ember a balatonfüredi járásban

derül, hogy ez „női hivatal”, csupa nő dolgozik itt. Jelenleg ötven, nyáron még három kiegészítő. Tőke Ödöné, a jszb tt-felelőse. Erről a munkájáról faggattam, mert az a hír járja, hogy például üdülőbeutalót minden meny-nyisgében el tud osztani az arra érdemeseknek.

— Hát amennyire időből és erőmből telik, igyekszem megfellelni a bizalomnak. Segélyügyeket intézek, s amikor a többgyerekes családok segítségéről volt szó, járá-sunkban egyetlen három-gyermekes anyát, Bakos Károlyné, az aszfóli hivatal-vezető megkapta a segélyt. Van a járásban hét bizalmi, rájuk mindenkor számíthatok.

Javaslatomra az Alsóórs hivatalnál a jszb meg-vizsgálta az egészségügyi problémákat. Szervezem a véradómozgalmat, de ha kell, a termelési tanácskozás szervezésével is segítek. Májusban kész-ülünk összehívni a tag-gyűlést, s ez is nagy munka. Jelenleg a bi-zalmiak segítségével a betegállományban levőket mérjük fel. Hogy szép a hivatalunk? Hát igen! De hadd mondjam el: a PÉKÜ dolgozói építé-ték, minőségileg kifogás-talanul. Négy év múltán is köszönjük nekik.

Még annyit, hogy a szakszervezetnek is sokat köszön-hetünk: a kishivatalok va-sárnapi zárva tartása holt-szezonban bennünket is érint. Nagy segítség a családanyá-knak ez az intézkedés! Szerin-tem tovább is léphetnénk egyet, vagyis szombaton dél-ben már bezárhatnák a kishi-vatalokat. Délután csak elvét-ve téved be valaki...

Közben megérkezett a férj, aki mozgó hírláparus, s eléggé idegesen. Vajon miért?

— A mozgósok ma haj-nalban nem adták le az állomáson az anyagot. Balatonfüredről küldték vissza, s a kétórás késés miatt az újságok fele a nyakamon maradt.

A reggeli vonatokon utazó törzsvásárlóimnak nem tud-tam lapot adni. Így nem lehet remittendát csökkente-ni. Hogy többször előfor-dul-e ilyen eset? Sajnos igen!

Fellendülő brigádélet Balatonalmádiban vagyunk. A hivatalról annak ide-jén már írtunk. Akkor szó-vá tettük a fűtési problé-mákat is, most Kungli Antal hivatalvezető örömmel újsá-golta: a hibát az igazgatóság kijavította. A főpénztáros Horváth Emma, a jszb kul-túrfelelőse. Itt a holt-szezon-ban 23-an, nyáron pedig 50-en dolgoznak. Három ki-vételrel mindannyian fiatalok.

— Csak tisztelettel és el-ismeréssel beszélhetek helyt-állásukról — jegyzi meg a hi-vatalvezető. No de halljunk valamit a kulturmunkáról.

— Van miről beszélnem! Színházlátogatást szervezünk Veszprémbe, Székesfehérvár-ra, ezenkívül egyszerű-két-szer még kirándulunk is. A farsangot a hivatalban tar-tottuk meg. A szakszervezeti politikai oktatás is rendben folyik. A járásban ez év-ben

négy brigád alakult a szocialista cím megszer-zése céljából. Itt Almá-diban kettő, az egyiket Körli Béla vezeti a kéz-besítőknél, a másikat a felvevő részlegben Hu-szár Ciprianni.

Az általános művelődést, a szakmai képzettséget aka-rom növelni e brigádokban: elhatároztam, felülvizsgálom a brigádvalóságokat, s igyek-szem tanácsot adni az ilyen természetű törekvésekhez.

Falra hányt borsó

Balatonfüzfő hivatalában valóságos kis szakszervezeti aktíva zajlott le. Ott talál-tuk Szabadfi Istvánt, a já-

rás szakszervezeti bizott-ság titkárat (a tihanyi hivatal vezetője), Horváth Viktor hi-vatalvezetőt, aki a jszb mun-kavédelmi felelőse és Géczy Mariann szakszervezeti bi-zalmi. Először őt faggat-tam.

— Csoportomba 23 szer-vezett dolgozó tartozik. Csa-jág, Akarattya, Főkapjár, Kün-gös és Fűzfő-Gyártelep hi-vatalaiban dolgoznak. Ál-talában telefonon tartom velük a kapcsolatot. Mosta-nában vasárnaponként el-lenőrzöm, hogy a zárva tar-tó kishivatalokban ki végzi a zárlatbontást. Kiderült, hogy az egyik helyen, a ren-delkezés ellenére tisztí mun-kaerő végezte. Eppen e na-pon körtelefonoztam az örm-hirt: mennyi nyereségrésze-sedést kapunk.

Még a nyáron jártam Ti-hanyban, s riportomban megjegyeztem, hogy az ottani munkakörülmé-nyek kritikán aluliak. Történt-e valami azóta? — Sajnos, semmi. Még csak nem is reagáltak az igazgatóság részéről. (Bi-zony, ez furcsa!)

Hogy milyen a szakszer-vezi munka a járásban? Sze-rintem jó, s ez elsősorban a lelkes, agilis aktivisták ér-deme. A 25 postaszervnél 140 szervezett dolgozót tartok nyilván, nyáron persze töb-ben vagyunk. Szervezettse-günk 96,5 százalékos. Ilyen-kor holt-szezonban nekem is több az időm a szakszer-vezi dolgokkal törődni. Problémák? Akadnak. Olvastam például a központi vezető-ség állásfoglalását:

a kézbesítők kerékpárjait munkaeszköznek kell te-kinteni, tehát nem szá-mítható bele a normá-ba. Nálunk ez sajnos a fordítottja — mondja a titkár gondterhelten. — A járásban jelenleg a ba-latonvilágosi postahiva-tal állapota a legrosz-szabb.

Hogy mikor lesz ott új pos-taház? Nem tudom. Most ta-

vasszal a hivatalok tüzelő-problémákkal jelentkeznek, mert ugyebár a téli beszer-zés elfogyott, s nem mernek újabbat rendelni, pedig jo-guk van hozzá.

Egy lelkes nőfelelős

November 1-én bensőséges ünnepség közepette adták át Balatonkenesén az új, pa-lotának is beillő postaházat. A hivatalvezető Tőke Emil, he-lyettese pedig a felesége, 34 éve szolgálják a postát. Tőke Emilné a járási szakszer-vezi bizottság elnöke, egyben nőfelelőse kész-ségesen mutatja a szép postát, a berendezéseket és az emeleten levő 11 üdülő-szobát, mert erre is gondolt az igazgatóság, éppen a szakszervezeti tanács javaslatára.

— Jaj, de kár, hogy nem láttam a régi hivatalt, amely jóformán még fészernék is rossz lett volna. Sajnos, mi még ott lakunk, a tulajdonos nagy bosszúságára. Kellemet-lenkedik is nekünk naponta. Mint nőfelelősnek

a bizalmiak segítenek a legtöbbet. Májusra szer-vezzük meg az öregek napját. Szeretnénk egy kedves délutánt szerze-ni a nyugdíjasoknak.

Igyekszem rajtuk segíteni, ahol lehet, így a használt egyenruhákat minimális té-rítés ellenében osztom szét közöttük. Nemrég tartottunk nőnapot is, de mivel többen szóltak, hogy

a csoki már a könyökü-kön jön ki, a jszb-vel összedugtuk a fejünket, s az eredmény: egy szép kis vázát kapott minden-nő — maradandó emlé-ként.

Most azt tervezzük megviz-sgálni, hogy az egyenlő mun-kakért egyenlő bért elv-mennyiben érvényesül járá-sunkban. A beteglátogató ap-parátus órányi pontossággal működik. Nyáridőben évek óta általában az iskolagyereke-ket alkalmazzuk, táviratki-hordóként, az iskolaigazgató

javaslata alapján. Most kap-tunk egy tavaszi iskola-szünetre szóló gyermekbe-utalót, s mivel a postások ré-széről nem igényelték, oda-adtuk Nagy Józsinak, a nyolcadik osztályos tanuló-nak, aki három éve rendsze-resen itt dolgozik a vakáció-ban. Az iskolaigazgató örült ennek, s mert ő is szakszer-vezi tisztségviselő, az egyik megyei aktíván az esetet jó példaként említette.

Bürokrácia, óh!

— Azért akad problémánk is — szól közbe a férj.

— Az igazgatóság járáti osztálya érthetetlen mó-don nem engedélyezi, hogy a zárlatot hozó gépkocsi behajtsa az ud-varra, így kézikocsival az utcáról, 50 méternyi távolságról kell becipel-nünk az anyagot.

Valóban érthetetlen ez az intézkedés, annál is inkább, mert az új hivatal megépült betonozott kocsielőjáró épült, s az udvarban pedig éppen elég a hely arra, hogy a gépkocsi megfordulhasson. Szerelés alatt van az új 500-as távfeszítő szektorközpont is. A munkálatokat Liska Sándor, a BHG mérnöke irányítja szakavatottan. Lehet, hogy még ez évben ez is elkészül. Fent az emeleten megnéztük a nagyon szépen berendezett üdülőszobákat, a két társalgót, ahol az igazgatóság területén dolgozók örmére sokan tölthetik majd itt a nyarat.

★ Mi a véleménye Lukács Lászlónak, a Veszprém me-gyei Szakszervezeti Tanács szervezési bizottsága vezető-jének a megye postás szakszervezeti mozgalmáról?

— A lehető legjobb! S mi-vel a mozgalmi munkában nem szerencsés a rangsorolás, ezért csak annyit: a postáso-kat az első vonalban tartjuk nyilván. Rendben folynak a tisztségviselők tanfolyamai, s nyugodtan merem állítani: a megye 1690 postás dolgozójá-nak szakszervezeti érdekkép-viselése is kielégítő...

Úgy vélem, e véleményhez nem fér kétség.

Bércsés György

Őszinte válasz — őszinte kérdésekre

A csapat összeállt, és Kovács Ernő köszöntötte Budapest szakszervezeti propagandistáit. Több mint 100-an jöttek el a Benczúr utcai művelődési központ nagyszobájába, hogy meghallgassák az előre beküldött kérdésekre a szakszervezet és a szakszervezet választ. Besenyei Miklós főtitkárnál gyűlt össze a legtöbb kérdés, így hát ő kezdte. Az első kérdés: Vajon a IV. ötéves terv nagy beruházásai nyomán növekvő állásfoglalásom befolyásolja-e a nyereséget, ha igen, akkor hogyan lehet ezen segíteni? A főtitkártól megtudták, hogy 1971-ben a tervet nem teljesítette a posta, viszont az is igaz, hogy ez az év volt az első, amikor a gazdasági mechanizmus alapján érvényesült a differenciálás elve. A másik kérdés:

Lesz-e a Bp. 72. sz. hivatal rekonstrukciójából valami? A válasz: igen, 1973-ban elkezdik, a következő évben átadják. Utalt arra, hogy a postaforgalom automatizálása és a gépkocsipark felújítása egyformán szükséges. Tavaly a posta vezetése 10 millió forintot hitelt vett fel, hogy 362 darab új gépkocsit vásároljon. A 100 milliós forgalmi gépesítési beruházásról nem mondunk le. Megemlítette, hogy tavaly több kisgépet szereztek be, mint amennyi összesen volt a postán.

A távbeszélőkezelők a munkaidő-csökkentés felől érdeklődtek. A válasz: addig, amíg a postás dolgozók többsége 48 órában végzi feladatát, nem lehet erről szó. Ez az igazság. A következő válasz az éjszakai munkában dolgozók

szabad napját érinti, s felhívta a figyelmet: felül kell vizsgálni, hogy éjszaka valóban csak a legszükségesebb létszám dolgozik-e. De ez a helyi szakmai és szakszervezeti szervek hatáskörébe tartozik. Viszont a családok anyáikat ne osszák be éjszakra, de aki akar, az dolgozzon a régi beosztás szerint.

A további kérdések az új bérrendszert, a szakképzettséget, a munkaruha-ellátást, a tőzsgárdatagok megbecsülését érintik. A válasz ismét őszinte: a munkaruha-ellátás teljes mértékben a központi postaszervek szakmai és szakszervezeti vezetésének hatáskörébe tartozik. A tőzsgárdatagság megbecsülése népgazdasági szinten is a postán jut legjobban kifejezésre. Először a bérben, másodsorban pedig a tőzsgárdatagoknak járó jutalomban. Figyelmet érdemlő a nyugdíjasok helyzetét érintő kérdésre adott válasz. Furcsa az eddigi gyakorlat. Ha nyugdíjba ment egy postás dolgozó, akkor átkerült a nyugdíjasok alapszervezetéhez. Ott azonban kevés a lehetőség a segélyezésre és egyéb segítségére. A jövőben minden nyugdíjas marad alapszervezeténél, hiszen élete javát ott töltötte munkában.

Povorai György, a vezérigazgatóság szakszervezeti vezetője az évközi jutalmak kifizetésére hívta fel a figyelmet, arra, hogy 1973-ban felemlék a munkájukért. Válaszolt arra a kérdésre is, hogy a jelenlegi KRESZ nem engedi meg, hogy a hivatalok előtt megállhassanak a postakocsik: az intézkedés folyamatban van.

Kovács József, a Budapesti Postaigazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára válaszolt arra, hogy a Bp. 62. sz. hivatal rekonstrukciójára az V. ötéves tervben kerül sor, s hogy a tartaléklétszám feltöltése komoly feladat. Hasonlóan válaszolt a sajátos területet érintő kérdésekre Munka Béla, az RTV Műszaki Igazgatóság szakszervezeti tanácsának titkára, és Kovács Ernő, a Budapesti Csoport vezetője.

Érdekes, izgalmas beszélgetésnek voltam fül- és szemtanúja. S ha arra gondolok, hogy az őszinte válaszok a szakszervezeti politikai oktatás különböző formáiban több ezer postás dolgozóhoz eljutnak, meg kell vallanom, hogy az agitáció és propaganda ilyen útja a legelőbb és a leghatásosabb! Ilyen és hasonló beszélgetés zajlik le ugyanis a vidéki területi szakszervezeti tanácsok székhelyein is. A szervezett postás ilyen úton megkapja kérdéseire a megfelelő választ a szakszervezeti oktatás keretében. (b-s)

Művelődésért, szórakozásért

A SZOT Titkárság 1971. augusztusi határozata alapján 1972. március 31-ig választották újra a szakszervezetünk irányítása alá tartozó művelődési házak társadalmi vezetőségét és színművészeti bizottságát. A választás során érdeklődtek az elmúlt 4 év munkáját, és a megkezdett tevékenységüket, s azok megszilárdításának lehetőségeit, felhívást a fiatalok részvételére. Ezt az alkalmat felhasználták arra is, hogy megismertessék a dolgozókat az adott intézmény művelődési és szórakozási lehetőségeivel. A megválasztott társadalmi vezetőség feladata: elősegíteni az intézmény rendeltetés szerű működését, a művelődési-politikai célok megvalósítását. Joga van az intézményt ellenőrizni és javaslatot tenni.

Először, március 6-án a szegedi Posta Művelődési Házban került sor a választásra. Az előző megválasztás után a Ságvári Gimnázium ének-karát, a kedveskedő hangulatú műsorát, a következő Vámos László, a művelődési ház igazgatója szövegbe a végzett munkáról. A legérdekesebb az ismeretterjesztés, a klub-szerű kiscsoportos foglalkozások kialakítása már nehezebb, de ezt indokolják az adott körülmények: a művelődési ház egy nagy tereméből és két kisebb helyiségből áll. A klubhelyiségek közül csak az egyik otthonos, a másik inkább jatektér. Az igazgató a színművészeti bizottság felállítását utáni hozzászólások a jelenlegi keskenyváznú filmvetítés helyett a szélesváznú filmek vetítését kérték. A fiatalok pedig a klubot igényelték. Végül 13 fős vezetőséget és 3 fős színművészeti bizottságot választottak.

Március 6-án a debreceni postás küldöttek jöttek össze művelődési házukban hasonló célokkal. Györfi Imre igazgató beszámolója után a hozzászólók főleg a jelenlegi klubok (Műszaki, KISZ, Szociális Brigádklub) a bábszínház és a jövőbeni lehetőségeket foglalkoztak. A színművészeti bizottság beszámolója után a 15 tagú vezetőséget és 3 tagú színművészeti bizottságot választottak.

A Budapesti Posta Művelődési Központ március 10-én tüzte ki a választást. Ez alkalomból a fotós és képzőművészeti kör munkából dekoratív kiállítást rendezett és a művészeti csoportok adtak színvonalas műsort. Az igazgató és a színművészeti bizottság beszámolója után hozzászólások közt a jelenlegi elismerően nyilatkoztak a központ segítségéről, s kérték, hogy a szakszervezeti bizottságokon keresztül az eddigig még szorosabb kapcsolatot alakítsanak ki a postás dolgozókkal. Az előzőekben jelen volt Besenyei Miklós, szakszervezetünk főtitkára is, aki felszólalásában hangsúlyozta a művelődési intézmény munkájának fontosságát és biztositotta a szakszervezet támogatását a művelődési központ vezetőségét. A vita után 21 tagú társadalmi vezetőséget és 3 fős színművészeti bizottságot választottak.

A események sorozatát a nyíregyházi művelődési ház március 13-i választása zárta. Szabó Sándor igazgató beszámolója feltárta az intézmény gondjait: a klubhelyiségek hiányát. Tehát mind Nyíregyházán, mind Szegeden főleg a „nagytermes” rendezvények száma a jelentős. Pedig a fiatalok itt is igénylik az ifjúsági klubot és egy sor megoldásra váró feladatot vetettek fel. A 9 tagú vezetőség és 3 fős színművészeti bizottság megválasztották.

tásával művelődési házainknál befejeződtek a társadalmi vezetőség-választások.

A választások tanulsága: művelődési intézményeink nehéz anyagi körülmények között, helyi problémákkal küszködve dolgoznak, a rendezvények kevés postás dolgozó és még kevesebb fiatal látogatja. A kissemmi postás közönség, mely rendszeresen jár a művelődési házakba, szereti és igényli

a jelenlegi művelődési alkalmakat, a feltételek javulásával több postás dolgozó lehetne megnyerni a művelődési házaknak, a választások elérték céljukat. A művelődési házak számát adták eddigi munkájukról, és az új vezetőség, amely a kultúrát szerető és érdekes emberekből áll — az új feladatok és igények alapján látta munkához.

(Rb-né)

HARMINCON INNEN

Együtt az idősebbekkel...

Nálunk nincs ifjúsági probléma, itt törődnek a fiatalokkal — mondja Kővári Béla, a távirda szb-elnöke, aki jól ismeri a helyi viszonyokat, hiszen több mint négy éve dolgozik szolgálati helyen. — Az igazgatóknak is, ha szabad ezt mondani, ifjúsággal. Szívügye az utánpótlás. Nem kell itt követelni, hogy ami jár, megkapják az ifik.

Ezzel egyetért Halász Mária, az szb ifjúsági felelőse, egyben KISZ-titkár. — Ha van gond, az a csúsztatott, lecsúsztatott munkakezdés, ami miatt nehéz összehozni a fiatalokat.

Mielőtt kérdeznék a távirda-ifjú helyzetéről, először néhány általános jellemző adat: az összes beosztott száma valamivel meghaladja a 700-at, ennek harminc százaléka fiatal, közülük negyven éven alatti. Közülük száz tagja van a KISZ-nek. Tavaly 122 ezer forint került a jutalmazásra és részesedésre, ebből 33 ezer jutott a fiataloknak. Az előmeneteli lehetőségeket mutatja, hogy a fiatalok három osztályvezető, egy osztályvezető-helyettes és tíz csoportvezető — fiatal. Gondolnak rájuk a nyaralásnál is. A múlt évben 101 SZOT-beutalt kaptak, ebből 23-et az ifiknek adtak. A távirda nyaralójában 51 családnak jutott hely, benne 21 ifjú párnak.

Ezek után természetesen, hogy a fiatalok kitesznek magukért. Híres az új telex-központ esete, amelynek november 7-én kellett volna ünnem lennie, e helyett már július 1-én működött; ebben megtestesült a távirda ifjú lelkesedése, a sok szombat-vasárnap társadalmi munka. S ami igazán elismerésre méltó: a tanulás. A mérleg így fest: nyolcan tanulnak egyetemen, három főiskolán, 27-en középiskolában (20 gimnazista, hét technikumos), tízen gen-tex tanfolyamra, 48 távgyógytanfolyamra, nyolcan tiszt tanfolyamra, ötven felsőoktatási üzemszerzésre, négyen beruházási tanfolyamra, ötven a Puskás felőlről távoktatási technikumban, s mindezen kívül hatvanötven — a hivatal pénzén — nyelvet tanulnak, németet, angol, franciát, s e sok-sok diák természetesen megkapja a kedvezményeket.

Igen — mondja még egyszer Kővári Béla —, a tanulást tartjuk a legfontosabbnak.

A fentiek ellenére a fluktuáció a távirdánál sem kicsi! Mi az oka?

— Ennél jobb keresetért át lehet menni például a külkereskedelmi cégekhez, de ott szabad a hétvége — válaszolják mindketten.

— Milyenek a fizetések?

A választól kiderül, hogy 14-15 éves kislányokat 1300-1400-zal vesznek fel, érettségiztetik 1600-zal. Ha megállja a helyét, fél év múlva növekszik a fizetése.

A következő kérdés a lakáshelyzetre vonatkozik. A válasz nagy főhajtás. Hamarosan kintünk, hogy tavaly a postás kamasztanulók közül kétfelét kaptak 170 ezret lakáshelyezéshez, mindkettő fiatal. Miért éppen ők? Nekik volt meg az induló tőkéjük.

— És milyen a többi fiatal lakáshelyzete?

— Ilyen nyilatkozást nem vezetünk — mondja Halász Mária. — Az igények kielégítésére úgy sincs lehetőség. Ugyanintén nincs képpunk az albérletre. A posta foglalkozik a kérdéssel, a kerületi KISZ-bizottság lakásköltségeit — itt egyszerűen nincs mit tenniük.

E realista felfogással a riportert ugyan először találkozik a különböző postaszervezetnél tett útjál során, de végeredményben nincs min vitatkoznia. A továbbiakban hasonlóan negatív kép áll össze a kultúravonatról, Amint a szobák telken bontanak, nincs tervük. Amit lehet, azt azért megteszik: van két-két betétiút a Vigbe, a Madáchba és az Operába, ezeket jutalomként adják oda. Nemrég jártak a Nemzeti Galériában; különösen szorgalmazzák a könyvtár látogatását, mert — mind mondják — fontos, hogy a nyolc általánossal érkeztettek rásszoktassák az olvasásra. Legvégül a sportélet: van sportklubunk, de nem fungál — így az ifjúsági felelős. A sportnapokon azért ott vagyunk, s van harminc-ötven természetjáró. A sportklub tulajdonképpen miattuk tartjuk fenn.

Bücsűzöl egy kis tudakozódás: az ifjúsági ügyek hogyan jelentkeznek az szb-üléseken? Halász Mária, az szb teljes jogú tagja. Januárban éppen az ifjúsági reszort volt terítéken. Ő tartotta a beszámolót. S a kilenc szb-tag közül négy fiatal.

Kővári Béla: Erőltetett arról külön beszélni. Mi a fiatalokat beleértjük a kollektívába. Nem akarjuk megbontani azt.

Firon András

FEHÉRJEDÜS A BAROMFIHÚS!

EURÓPA KÖNYVKIADÓ:

Közismert a „Kell a jó könyv!” című olvasópályázat, amely szerint az olvasók igényeit veszik figyelembe néhány mű kiadásánál. Ilyen alapon jelent meg *Pausztovszkij*: Nagy várakozások c. könyv, amelyben az író lírai visszaemlékezések formájában eleveníti fel az ifjú szovjet államért vívott harc légkörét.

Csehov: Dráma a vadászaton c. kisregény is e pályázatnak köszönhető. Egy vizsgálóbíró mondja el a szerzővel egyetértő véleményét a feltételekkel elküldött gyilkosságról, miközben a gyilkos lelepleződik.

Vaszilij Suskin: Kigyómeleg c. elbeszélés-gyűjtemény minden egyes darabja a mai életet tükrözi. A szerző a látzatok mögötti nyersebb valóságot mutatja.

Feuchtwanger: Az Oppermann testvérek c. regény egy német család története, melynek tagjai Hitler uralomra jutása megrendíti, s nem védi őket a nagy vagyon sem.

Shristopher Isherwood: Isten veled, Berlin c. könyv 1939-ben jelent meg először, s egy tragikus történelmi folyamatnak lecsapódását követi nyom.

Maltz: Simon McKeever utazása c. kisregény főszereplője egy 74 esztendősfélig bűnös ember, aki megszökik az aggok otthonából, és izgalmas kalandokba bonyolódik.

Roger Ikor: Glouq úr, avagy az aranygyapjú c. kis-

MIT OLVASSUNK?

regénye úgy kezdődik, hogy egy repülőgép lezuhan. A katasztrófát négyen élik túl, s e négy ember idegen világbeli viszonytársaságát élményszámba menőnek.

„Az esti futár” (Mai román egyfelvonásosok) c. könyv tehetséges fiatal írók produkciója.

Gerhard Hauptmann: A soanai eretnek c. könyv főhőse egy fiatal plébános, aki beleszeret egy kitaszított, kiátkozott pástort családjába. Elbukik, de emberként szabadul fel a vallásos babona világából.

„A tigrisember” (Indonéziai mesék) c. könyv új, érdekes kuriózum.

Bezuglov-Klarov: Halálestem miatt zárva... c. bűnügyi regény egy régiségkereskedő meggyilkolása körüli izgalmas nyomozás leírása.

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ: *Nemeskürty István*: Requiem egy hadseregért c. könyvben a magyar fasiszta kormány hadseregéről van szó, amelynek vezetői cinikusan halálba hajszolták az emberek százait. Történelmi dokumentumnak is beillik a könyv. *Birkás Endre*: Álmatlan nappalok c. könyv saját hétköznapiaink megfigyelése.

Siegfried Lenz: Németóra c. mű a német lelkiismeretvizsgálat eddig alighanem legnagyobb, legösszetettebb regénye.

Ludassy Mária: „Valóra váltjuk a filozófia igéreteit” (A francia felvilágosodástól a francia forradalomig) c. tanulmány, a történetírások legjobbjai közé sorolható.

„Szép versek 1971” c. könyvben a magyar líra mai legjobbjai találkoznak, így a többi között *Illyés Gyula*, *Baranyi Ferenc*, *Fodor József*, *Gárai Gábor*, *Hidas Antal*, *Juhász Ferenc* s a nem régen elhunyt *Devecseri Gábor*.

Takács Imre: Szertartás c. lírai gyűjtemény vágyat ébreszt a megvalósított belső szabadság valóra élésére. *Bálint Lea*: Boldogságom erdeje c. versgyűjtemény szerzője nyolcéves volt, amikor első verseit írta: csodagyerek. Versei rövidke, de sokatmondóak. *Nádass József*: Földi szivárvány c. gyűjtemény a költő 16. kötete. Egyszerű dolgokról beszél, amelyek az életben bonyolultnak tűnnek.

KOSSUTH KÖNYVKIADÓ: *Marx-Engels* művei 2. kötete jelent meg; azokat a leveleket tartalmazza, amelyekben harcostársaitól ösztönzik a forradalmi demokrata és proletármozgalmat újabb fellendülésére. Figyelmeztetnek az in-

tenzivebb tanulásra, az alapos ismeretek megszerzésére.

Dolmányos István: A Szovjetunió története c. mű tulajdonképpen az első rendszeres történelmi összefoglalás, amely „magyar szemmel” tekint végig a kommunizmust építő világhatalom első fél évszázadán.

Barla-Szabó Ödön: Az 1920-as évek gazdasági vitái a Szovjetunióban c. könyv izgalmas olvasmány, még akkor is, ha az események fél évszázaddal ezelőtt történtek. „A gazdaságirányítás új módszerei a Szovjetunióban” c. könyv viszont már a mai problémák megoldását fessegeti.

J. I. Parnov: A végtelen keresztútján c. könyv az eszméknek arról a csatájáról beszél, amelyben a világ korszerű fizikai képe születik. Vajon lehet-e a fénysebességnél nagyobb sebesség? A világ-egyetem véges-e vagy végtelen? — stb.

KÖZGAZDASÁGI ÉS JOGI KÖNYVKIADÓ: „Budapesti látomás” (Válogatott rádiójátékok) c. könyv szerkesztője, *Lékai Ottó* e műfaj kedvelőinek emlékeztetőül, másoknak izéltől szolgál kiemelkedőbb rádiójátékok ismertetésére. A szerzők közt találjuk Szakonyi Károlyt, Csurla Istvánt, „Magyar Televíziódramák” c. könyvben helyt kapott *Palotai Boris*: Nő a barakkban; *Messterházi Lajos*: Már késő című drámája is.

Virág EGY ARVA ANYNÁK

Panni és Feri korán felkeltek, becsomagolták az anyák napi ajándékaikat fehér se-lyempapírba. Panni terítőt készített, Feri egy olvasólámpát ügyeskedett össze nagy titokban. Virágot vásároltak, eldugták a pincébe még szombaton. Vasárnap Panni szaladt a virágért. A lépcsőházban összehallgott Sári nénivel, aki az első emeleten lakott. II. ledeként köszönt neki. Sári néni kedvesen vissza-köszönt, de valami különös szomorúság csengett ki hangjából.

— Nagyon szép a virágod, Pannikám. Örülhet édesanyád.

Panni nem tudta elfelejteni Sári néni hangját a szomorúságot. Ugy érezte, ezen a napon nem szabad senkinek szomorkodni. Meg is mondta Ferkónak, ami a szívét nyomta.

— Tudod, Panka, azért szomorú Sári néni, mert meghalt az egyetlen fia a háborúban. Ot nem köszönti senki. Olyan hálás nekem is, ha segítem a lépcsőn felhozni a cuccát. Nehéz neki, pedig olyan keveset vásárol. De mi

kell két olyan kisöregnek, mint Sári néni és a bácsi. Két ember az ókorból — nevetett Ferkó.

De nem értek rá sokat beszélgetni, siettek köszönteni édesanyjukat: — Sokáig éljél, édesanyánk és legyél nagyon, nagyon boldog!

Édesanyjuk meglepetten ölelte át mindkettőjüket.

— Nagyon sok örömm van bennetek, igaz emberek vagytok.

Nagyszerű ünnepi reggeli következett. Haboskávét, mazsolás kalács. Reggeli után Panni előszedte zsebpénzét, leszaladt és vásárolt egy csokor virágot. Mikor hazatért, kérte Ferkót:

— Gyere, Ferkó, köszöntsük meg Sári néni — a fia helyett.

Sári néni nagyon meglepetten, könnyes szemmel köszönt.

— Köszönöm a virágot, de legfőképpen a szeretetet, melyet a virággal együtt adtatok és beanyagoztatok vele két öregember életét...

Fási Katalin

Postás Panni levele

A tavaszi szépségápolásról

A vitaminszegény téli étrend, a napfényhiány meglepően a bőrön, tehát ezen kell elsősorban segíteni. Gyors eredmény érhető el vitaminnal pakolással. Fontos szabály! A pakolást kizárólag alaposan megtisztított arc- és nyakbőrre kenjük fel. Alkalmában 10-15 percig hagyjuk a bőrön, utána langyos, majd hideg vízzel lemossuk, és az arcbőrünk minőségének megfelelő krémmel bekenjük.

Üdítő vitaminnal pakolás: 1 tojássárgáját, 1 dkg élesztőt, néhány csepp citromot, mogyorós kanál mézet, mogyorós kanál nyerstéj szinét, egy evőkanál reszelt sárgarépat vagy más gyümölcsöt jól összekeverünk és a bőrre kenjük.

Fehérítő pakolás: (szepiőket halványítja) egy kisebb uborkát, egészen aprólyukra reszelünk lereszelünk, adunk hozzá egy kávés kanál citromot, és annyi tejfölt (vagy joghurt sűrűjét), hogy a masszát kenhető legyen.

Száraz bőrre olajpakolás: az egész arc- és nyakbőrt beborítjuk langyos olajba mártott puha rongydarabokkal vagy olajba mártott vattadarabokkal és addig hagyjuk a bőrön, amíg felszívódik.

Zsíros, pattanásos bőrre vásárolunk kamillaport vagy főzünk jó erős kamillateát, egy evőkanál kamillateát, vagy vizes kamillaport összekeverünk 3 dkg élesztővel, 1 tojásfehérje habjával, egy kiskanál sószórószelével, pár csepp citrommal és felkenjük a bőrre. Száradás után ismét bekenjük. Lemossuk, utána „Teenager” porúsőszeszűző arcvízzel áttöröljük.

Általános kozmetikai tanácsok: fogyasszunk minél több vitaminnal tavaszi zöldféléket, tartózkodjunk sokat a levegőn és napi pár perces rendszeres tornát iktassunk be szépségünk érdekében.

Postás Panni

A Kolumbusz vitorlás

A csendes kis fekete-tengeri halászfalu lakóinak dolgos, nyugodt életét titokzatos eltűnések, gyilkosság, egy majdnem végzetes hajórobbanás dűlta fel. Mi történt? Az, hogy a falu közelében egy geológus professzor a heliumpárgyártás alapanyagát szolgáló ritka ásványt talál, amelyet az ellenséges hatalom kizsákmányolt. Rokonszenves ifjú hősök is megjelennek a színen és váratlanul, izgalmas fordulatok serege tárulkozik ki. A regényt Nyikola Trublažini írta.

Balázs Anna: Történetek Floráról c. könyv főhőse valóságos személy: Martos Flóra, a magyar munkásmozgalm egyik legrokonszenvesebb alakja, a Vörös Segély vezetője. A törekény, látszatra gyenge asszonyt az emberiséget és a részvétet vezeti el a forradalmárok táborába, s valóban belőle kiváló harcos, kemény megpróbáltatásokban helytálló ember.

Pálfalvi Nándor: Papírház c. regénye nyomom követi egy házadott bányászcsalád küzdelméről. **Hamar Márton:** Véget nem érő nappalok c. úti-könyve szórakoztató, ugyanakkor izgalmas. **Anneliese Felsenstein:** Hétköznapi varázslat c. regényében három bécsi gyerek keres igazságot és kiutat napi gondjaiból. A zene hatalma, a hétköznapi varázslat segíti őket megoldáshoz. A szerző Mozartot, az alkotót és az embert hozza közel ki olvasóhoz. **Rónaszegi Miklós:** Az őrdögi Li-kuor c. fantasztikus regény egy sejtani felfedezés körül- li harc izgalmas története.

„Arany lal” c. képeskönyv öt éven felülnek szól. **Reich Károly** rajzaival. A sok érdekesség közt említjük a nagy tarélyú kastalt, a macitstvéreket, a róka és nyulitstársaságot. **(Móra Könyvkiadó.)**

63 focicsapni

Népes társaság gyűlekezett március utolsó hétfőjén a Bp. Postás Egriessy úti sporttelepen. Az év 1. szakszervezeti üzemi labdarúgó-bajnokság részvevőinek intézői, képviselői gyűlekeztek — a bajnokság sorsolására. A sok intéző, képviselő nyilván sok csapatot is jelent...

— Igen — válaszolt Pressmayer József, a Budapesti Testnevelési és Tömegsport Bizottság elnöke. — Nagy a játékedv. Izgalmas bajnoki éjnek nézünk elébe.

A bajnokságra jelentkezték száma is ezt igazolja. Öt osztályban 55 férfi, külön osztályban 8 női, összesen 63 csapat jelezte indulását, ez tízzel több, mint amennyi csapat 1971-ben befejezte az üzemi labdarúgó bajnokságot. A női bajnokságra — amely szakmánk sporttörténetében az első — az alábbi munkahelyek csapatai indulnak: József, Teréz, Budapest 62, Budapest 72, Budapest 100, Anyagszertár, PSZSZI és Alközpont-TIG.

Bálint János, a labdarúgó társadalmi bizottság vezetője az intézőknek külön magyarázta a női bajnokság feltételeit, tudnivalóit. A bizottságra „sajátos”, mondhatni „női gondok” várnak, az öltöző- és szereléskérdés, az utóbbival a munkahelyek többsége nem rendelkezik, hiszen a női focibajnokság teljesen új tömegsportunkban. Mindenesetre az intézők, a szerelőkkel kapcsolatban, bizakodva mondták: Majd segít a szakszervezeti tanács!

Az április 10-én megkezdődött férfibajnoksággal kapcsolatban — a nők két héttel később kezdenek — általában az a vélemény, hogy idén is az Alközpont-TIG a legesélyesebb az I. osztályban. Ez a csapat 1962 óta nyolcszor nyert I. osztályú bajnokságot az üzemi sportban. Mint sportfelelős, Széplaki László elmondotta: tavaly óta nem gyengültek, sőt egy tehetséges fiatal játékoskal erősödött a gárda: Nem vagyunk elbizakodottak, idén erősebb a mezőny, mint tavaly volt. Véleményem szerint ebben az évben a Teréz a bajnok ki cím legnagyobb esélyese.

Rammer Dezős, a HÁLEP örökifjú játékos-intézője csendesen ennyit fűz hozzá: Csapatunk 1966-ban a III. osztályban, 1967-ben a II. osztályban nyert bajnokságot, 1968-ban I. osztályban bronzérmesek lettünk és 1969-ben mi nyertük az I. osztályú üzemi bajnokságot. Ezután sok fiatal bevonult katonának, így 1970-ben harmadikkok, 1971-ben pedig hatodikok lettünk. Idén viszont több fiatal le-szerelt, visszatért. Azt hiszem, az 1972. évi üzemi bajnokságba nekünk is lesz némi beleszó-lásunk...

Majd elválták! A bajnoki rajtot jelező sípszó felharsant...

(V—S)

Természetjárás

A „Lassan járj, tovább élsz!” gondolat jegyében szervezett postás kirándulások természetbarát túrák áprilisi első eseménye a Vöröskőhöz vezető felszabadulási emléktúra volt, amelyet — április 23-án — egy sötét követ a Budai-hegységben. Ez utóbbi útvonal: Hűvösvölgy — Hársakajla — Mátyás király Emlékmű — Esőház — Oroszlánzikla — Fenyőgyöngye. A 14 km-es túra április 23-án, reggel 9 órakor a Moszkva téren, az 56-os villamos végállomásán.

Májusban két rövid távú, idősebb korosztályokat is hívó túrát rendez a természetjáró társadalmi bizottság. Május 6-án, 18 órakor szalonnasütéssel egybekötött kirándulásra gyűlekeznek a résztvevők a Mórész Zsigmond körtéren, a 41-es villamos végállomásánál. Útvonal: Kamaraerdő — Eső-

Bajnokságra törnek

Remekül kezdtek a HTI Szere-lők csapatai. Az I. és a II. osztályban is a bajnoki táblázat élén álltak, a negyedik forduló után. A III. osztályban a Budapest 114. a IV. osztályban a HTI Géc, a V. és a VI. osztályban a Kispeszt csapata vezettek a bajnoki mezőnyt. A női csapatoknál az I. osztályban a KHI I., a II. osztályban az Al-központ II. együttese állt az élen.

Négy forduló bonyolítottak le — lapunk zártáig — az üzemi asztalitenisz csapatbajnokságban. Örvendetes, hogy immár hat (!) osztályban folytak a férfi- és két osztályban a női mérkőzések. Szorosak a küzdelmek, meglepetések is akadtak. Elsősorban a kitérő — nemrég még minősített — játékosaival kiálló HTI Géc két veresége volt váratlan.

Sporthírek

♦ A nyugdíjas sakkozók Felszabadulás Kupájáért folyó szakszervezeti versenyt ez évben is megrendezték. Öt héten át folyt a verseny hat csapat között. A vándorkupát — megismételve tavalyi győzelmét — a KPVD SZ együttese nyerte. A postás sakl-veteránok is „dobogóra” kerültek, a III. helyen végeztek.

♦ Állítógondokkal küszködik az NB I-be feljutott Bp. Postás férfi tekezők szakosztálya. A bajnokság 5. fordulójaiban, a MOM-tól el-szenvedett 8:0 arányú vereség mégis érthető.

♦ A kerékpárosok biztatón kezdtek az idényt. Az év első országúti versenyén rajthoz álltak a legjobb pályaversenyzők is. Magyar László keményen harcolt a „született” országútiakkal. A juniorok 80 km-es futamában Tiszai győzött. Postás győzelem született az ifjúsági vaskerekűek csoportjában is, Váradi révén, ugyanitt Szabó bronzérmes lett. A serdülők mezőnyében a fiatal Szöllösi ért el szép helyezést.

♦ A Soproni Postás kosárlabdázóknak az NB II-ben, a futballis-táknak a megyei bajnokság I. osztályában sikerült tavaly úgy megkapaszkodni, hogy — bár jog szerint kiestek — lemorzsolódások, visszalépések, csapatösszevonások révén mégis megmaradtak.

♦ Három osztályra bővült az üzemi sakkbajnokság! Idén a tavalyi 12-ről 24-re (!) növekedett az üzemi férfi sakklcsapat-bajnokságra nevezettek száma. A Bp. Társadalmi és Tömegsport Bizottság három — egyenként 8 csapatból álló — osztályt szervezett. A küzdelmek mérceus végén megkezdődtek. Az első fordulók nem hoztak meglepetéseket, s általában az esélyesek győztek. A kevés jelentkező miatt ez évben sem sikerült női csapatbajnokságot szervezni.

(vedres)

ház — Tűzrakóhely (itt lesz a szalonnasütés) — Panoráma espresszó — Vöröskőti út — Mórész Zsigmond körtér.

Másnap, május 7-én (vasárnap) komolyabb, bár nem megerőltető túra vár a természetbarátokra. Reggel 8 órakor gyűlekez az obudai Miklós utcában, a 18-as autóbusz végállomásánál. Innen indul útnak a bakancsos társaság a 14 km-es útvonalnak, a Pilis hegységbe. A „Király Albert Emléktúra” néven lebonyolításra kerülő túra főbb állomásai: Pilisborosjenői táglagyár — Ilonavölgy — Csizmalom — Solymári fal — Kevélynyereg — Stromfeld Aurél Türelstaház — Nagykevény — Ezüst-hegy — Pusztahegy — Rókahegy — Csillaghegy — BHEV obudai végállomás.

(V—)

Tornász lányok

A zongora hangjaira 11 csinos, fiatal lány harmonikus, gyönyörű mozgásba kezd. Közülük kettő — Császár Mónika és Nagy Zsuzsa — a Bp. Postás nagy múltú tornaszakosztályának versenyzője. A budapesti Sportszarnokban, a müncheni olimpiára készülődő női tornászválogatott-keret edzésén találkoztam velük. A hét minden napján — vasárnap kivételével — 3-4 órát edzenek. S ezek az edzések — bár fiatal lányokról van szó — nem sorolhatók a könnyed vidámságok közé. Az ugrások, forgások, bonyolult, összetett mozdulatok a balett és az akrobatika látványosan szép keverékei.

Bírja?

— Igen — mosolyog, már a napi edzés után, „civilbe” öltözve Császár Mónika. A beszélgetés nyomán kibontakozik a tehetséges fiatalok egészséges sportszeretetének eredménye, amelyet a Bp. Postás segítségével értek el. A két Postás-kislány ott van az eddigi legnagyobb szabásúknak ígérkező nyári olimpiai játékok előkészületein, a magyar olimpiai keret tagjaként. Mónika szívesen, szeretettel beszél arról, hogyan került a Bp. Postás tornaszakosztályhoz.

— A Vasasban kezdtem, de 1968-ban ájtöttem a Bp. Postáshoz — mondja —, ahol nagy szeretettel fogadtak. Macus néni (dr. Kovácsné) és Györgyi néni (Benkéné) nyomban „kezelésbe” vettek, amelynek hamarosan jelentkezett az első figyelemre méltó eredménye. 1969-ben Pécsen, az úttörő-olimpián győztem. Aztán kerültem a Bp. Postás női I. csapatának keretébe.

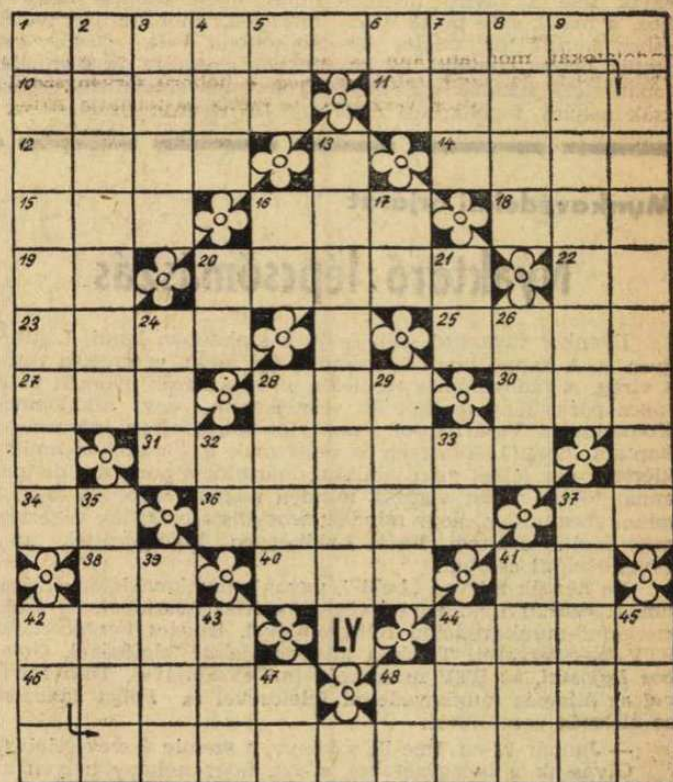
— Most is számos tehetséges lány készül az idei versenyeke a Bp. Postás szakosztályában — vélekedik Mónika, — Sarkadi Ildi, Bartók Zsuzsa, Lőcsei Zsuzsa, Bognár Erzs, Szabó Zsuzsa, hogy csak néhány nevet említsék.

Császár Mónikát a válogatottság, az olimpiai kerettagság kötelei, hogy — Münchenig — ne az egyesületében edzzen. De Mónika eljön az Egriessy úti új tornacsarnokba, amelynek korszerűségéről, kitűnő berendezéséről, az edzési lehetőségek magas színvonaláról a legnagyobb elismeréssel, lelkesedéssel beszél. Különösen annak örül, hogy a régi filctalaj helyett úgynevezett Reuter-anyagon dolgozhatnak, amely rugalmasabb, úgy mond, sokkal jobban „dob”, és a versenyző lábát kíméli.

— Igaz, ilyenkor nem öltözöm szerelésbe. De az egyesületi edzés után összejövök klubtársaimmal, a szakosztály vezetőivel, hogy megbeszéljük a feladatokat, amelyek — a közelgő hazai versenyeken — reánk várnak. Április végén kerül sorra ugyanis az I. osztályú női csapatbajnokság első fordulója. Tavaly kicsit gyengébben kezdtünk, s így, bár a végén belelendültünk, csak az 5. helyen végeztünk. Idén jobban akarunk szerepelni. Ha a gárda tagjaiból (Nagy Zsuzsa, Sarkadi Ildi, Lőcsei Zsuzsa, Bognár Erzs, Bartók Zsuzsa „Zsuzsa-csapat?” és Császár Mónika) nem sérül meg senki, úgy előbb is végzünk a csapatbajnokságban. Aztán jön a Matolay-emlékverseny, s utána München...

Vedres József

KERESZTREJTVÉNY

VÍZSZINTES: 1. Ez is segítség a nagycsaládosoknak, 10. Francia város, 11. Közel-Keletről való, 12. Fém, 14. Szigetlakók, 15. Testrés, 16. Vegyi anyag, 18. Az építőanyag, 19. Fém, 20. Járni, 22. Tova, 23. Nulla, 25. Kalanyag, 27. Középen „hoza”, 28. Csapadék, 30. Zenei „félhang”, 31. Kicsiny, 34. Távirati hang, 36. Nyáj teszi, 37. V. N., 38. Személynév, 40. Spion, 41. Római kettő, 42. Becézett leány, 44. Megfogalmazói, 46. Edények, 48. Kipusztít.

Beküldendő a vízszintes 1. a függőleges 13. és 42.

Beküldési határidő: április 28.

Az előző számban közölt keresztrejtvény helyes megfjtése: vízszintes 1.: Újtársok és találmányok, függőleges 13.: Mező Béla, 15.: A munkavédelmi órnapi.

Könyvjutalmat nyertek: Szurok Istvánné (Szeged), Szűcs József (Szeged), Tepert Anna (Pécs), Kóvári Tibor (Szeged), Tóth László (Budapest).

POSTÁS DOLGOZÓ

A Postások Szakszervezetének lapja
Szerkeszté: a szerkesztő bizottság.
Feladók szerkesztő: Bérces György
Szerkesztőség: Budapest, XIV., Cházár András utca 13.
Telefon: 428-77.
Levelezési: Bp. 10-77.
Feltöltés: Gábor Márton,
a Népszava Lapkiadó Vállalat igazgatója.
Terjeszté: a Postások Szakszervezete
Szakra Lapnyomda. Budapest

Rövidnadrágosokból — törzsgárdatagok

Olyan volt, mint egy érettségi találkozó: az asztalfőn az osztályfőnök, mellette a nebulók, — harminckét postásnövendék. Ki megkopaszodva, ki pocakot eresztve, ki megőszülve. Harminc évvel ezelőtt, 15—16 éves fejjel, rövidnadrágban ültek a Luther utcai iskolapadban: a tíz hónapig tartó postásképző tanfolyamra. Tíz hónap ugyan nem hosszú idő, és mégis úgy tűnik, mintha tíz évet töltöttek volna együtt. Könnyes szemmel ülegetik egymást, emlékeik között kutatva „és arra emlékszel...?” — ismétlődik unos-untalan a kérdés. És valamennyien emlékeznek. Aztán hirtelen csend támad, a Postás Művelődési Központ különterében, dr. Szabó István az osztálynaplóval feláll. Névsorolvasás. „Jelen! Jelen!... Nem tudtuk kinyomozni a címét... Külföldön él... Jelen!”

Akkor, 1942-ben százan vették el a tanfolyamot. Délután tanultak. Az osztály egyik fele a táviró hivatalhoz, a másik fele pedig a 72-eshez került, de találni köztük orvost, rendőrt és katonatisztet, jogtanácsost, hogy csak néhány foglalkozási ágat

említsünk. Az egykori növendékek túlnyomó többsége ma is a postánál dolgozik. Ünnepeltek. Az ifjúságot, az elmúlt 30 esztendő, a jelent, a jövőt — a következő találkozózt. Kocintottak. Felborult ülésrend és szinte percenként cserélnek egymással helyet. A néhány órát ki kell használni, mindent meg kell tudni egymásról. És ez az a pillanat, amikor az újságíróknak nem illik kérdésekkel zaklatni őket...

Más alkalmat találtak, hogy néhányukkal: Farkas Istvánnal, Földházi Bélával, Mátyás Tamással és Szabó Jenővel beszéljünk a három év-tized emlékéiről.

— Mozdonyvezető szerettem volna lenni — meséli Szabó Jenő. — De egy nap Jászároknál szállás községben megjelent a hirdetés: postásnövendékeket vesznek fel. Unokatestvéremmel pályázatot adtunk be, csak engem vettek fel. A 72-esbe kerültem. Ott dolgoztam egészen 1951-ig. Azután kerültem a mozgópostához.

Húsz éven át utazott, és nincs olyan állomás Magyarországon, ahol ne járt volna. Hajnalban kelt, késő este feködt. Amire legbüszkébb: nyolcszoros szocialista brigádtag. 1967-ben érettségizett...

— Azokban az években sok fiatal került hozzánk — mondja — s bizony kérkedtek, hogy ők technikusok. Néhányan összehesztünk, s beiratkoztunk az esti technikumba...

Ez a tény nem jelentett különösebb előremenetelt, mint meséli: kizárólag daczból érettségizett. 1971-ben megválasztották szakszervezeti titkárnak. Azóta nem utazik. 700 dolgozó bizalmát élvez, intézi érdekvédelmüket, szervezi a munkaverseny-mozgalmat. Két felnőtt lánya van, mindkettő postás.

Farkas István, Nagykanizsa 1-es posta főellenőre, 30 évvel ezelőtt arról volt „közismert”, hogy nem érte el a távirógépet, s ezért a székre könyvet kellett tenni. Fűszeres tanonc-ként kezdte, s aztán édesapja, aki postás volt, unszolására jelentkezett a tanfolyamra. A Táviró Hivatalba osztották. Eleinte a morzetávírozást tanulta, később a Siemens-gépen is kiválóan dolgozott.

— Életembe 1949 hozott fordulatot. Nagykanizsán jártam, megismertem egy szép kislányt. Egy évvel később feleségül vettem, s lekötöztem.

Nehezen jutott előre, fizetése is lassacskán emelkedett.

Néha arra gondolt: más állás után néz. A távirógéptől azonban nem tudott megválni. Hat éve amolyan mindenes a nagykanizsai postán, egysemmélyben főellenőr, távirász és pénztáros.

— Ma már semmi pénzért nem mennék el...

Földházi Béla levélszétosztóként kezdte a 72-esben. Aztán különböző vizsgákat tett le és 1950-ben került a Mozdópostához:

— Budapest—Salgótarján volt az első útvonalam — emlékezik. — Azóta én is beutaztam az egész országot. Ja, igaz is, én is leérettségiztem. Élvezem az utazást. Ha itthon vagyok, szinte várom, hogy felülhessek a vonatra, igaz, minden percet kihasználom.

Mesélik róla: ahogy befjezi munkáját valamelyik vidéki állomáson, ecsetet ragad és festeni kezd. Felesége postás, lánya úgyszintén. Postás-familia!

Mátyás Tamás 30 éve egy helyen, a 72-esben dolgozik.

Bajnok: eddig hétszer volt első az országos szétosztó versenyen. 24 perc, 34 másodperc alatt 3000 levelet osztott szét 11 csoportba. Ez a legjobb ideje. Ő is postás „csemete”, édesapja is az volt, öccse is az. De nemcsak „bajnok”, hanem címnyomozó is, habár ez nem tartozik hivatalosan munkakörébe. Néhány évvel ezelőtt egy levél érkezett Ausztráliából, amelyen a néven kívül csak annyi állt: Vasasszentpéter utca. A hivatalos címnyomozó nem tudta kideríteni a címet. Mátyás kezébe került. Gondolkozott, s aztán lefogadta, hogy az utca Szege-den van. Igaza lett! Nem talált tovább, nem jutott előbbre a ranglétrán, maradt levélszétosztónak.

— Sokan kérdezték: elégedett vagyok-e? Mit mondhatnék mást, mint hogy igen. Ha az ember egy dologhoz ért, akkor nem szükséges minden áron valami mást kezdeni. Úgy érzem, amit tanultam, azt tudom és amíg bírom erővel és szükség lesz rám, addig maradok...

Hát ilyenek az egykori „rövidnadrágosok”. (P—s)

HÍREK-CSEPPÉKBEN

Hősi példátok

Történelmet formáló harcosok, volt postás vöröskatonák, a munkásmozgalmak vezetői március 21-én ott ültek szakszervezetünk székházának előcsarnokában, a Tanácsköztársaság mártírjainak márványtáblája alatt, hogy emlékezzenek a hősi napokra, azokra a napokra, amikor ez országban első ízben valósult meg a munkás paraszthatalom.

S mennyi minden történet azóta, 1919. március 21-e óta. 52 esztendő múltán a térképen a szocialista társadalom, a jobb, az emberibb, több országban valósult meg, s ez országok egy új világrendszerré kapcsolódottak egybe. Igen, a proletár szétverte bilincseit és újat alkotott, jobbat a régiénél. Ezért szeretjük teljes szívunkból e rendszer első vétéranharcosait...

(bérce)

Kézbesítőket keres a szaúd-arábiai posta. A feltétel: terepjárót kell tudni vezetni, s meg kell űlni a tevé. A kézbesítő magas fizetésre és jelentős borrhálóra számíthat. A nomád beduinoktól tevesikót, birkát és tojást kaphat ajándékba.

Külföldi üdülés

Lassan elkezdődik nemcsak a bel-, de a külföldi üdülési szezon is. Szakszervezetünk nemzetközi kapcsolatai révén, a korábbi évekhez hasonlóan az ideén is szervez a környező országokba csereüdültetést. Az erről szóló megállapodások az országok postászsakszervezeteivel megtörténtek.

Május 29-től június 11-ig 19 magyar postás dolgozó indul az NDK-ba repülőgéppel, pontosabban a Berlin—Tábaros üdülőbe üdül.

A jugoszlávai Petrovács morában június 13-tól 29-ig 30 felnőtt magyar postás tölti szabadságát.

■ Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára, Klézli Róbert, az MSZMP KB gazdaságpolitikai osztálya helyettes vezetője ellátogatott a Posta-vezérigazgatóságra, ahol Horn Dezső tájékoztatta a vendégeket a posta jelenlegi helyzetéről, problémáiról. A megbeszélésen részt vett Besenyei Miklós szakszervezetünk főtitkára.

■ Amerikában a legújabb telefonkészülékek nem csúgongatnak, hanem bekapcsolást vagy veréscsípést, de egyes készülékek kellemes fuvola- vagy klarinét-hangokat adnak. Állítólag e hangok kímélik az emberek idegeit.

■ Átadták a síófoki új távbeszélő központot. A góckörzetben 11 központot helyeztek üzembe, amelyek 23 község éjjel-nappali automatikus távbeszélő-ellátását biztosítják.

■ A Pécsi Postaigazgatóság névadóünnepségét tartották 9 apróságnak.

■ Szabadegyháza új postaházat kap.

■ A Budapesten nagy sikert arató telefondoktor Miskolcon is „működik”.

■ Vasvárotna postaforgalmi szakközépiskolát indítottak, ahol a Soproni és a Pécsi Postaigazgatóság területéről felvett fiatalok tanulnak.

Munkavédelmi órjárt

Nyaktörő lépcsőmászás

Ilyenkor tavasszal szép és jó a szabadban lenni, Lakihegyen is. A kapun kívül és a kapun túl zöldell a gye, a vetés, a virág. A rádióállomás területén szorgos kezek nyomán valóságos parketátvány alakult ki. Emlékszem, egy alkalommal Kommunista Vasárnapi írtam riportot, s olyan információt kaptam, hogy Lakihegyen is dolgoznak a fiatalok, s amikor kiértem, egy lelket nem találtam, mármint a parkban, de azt annál többet. Most viszont, minden nagyon szép, kívülről. S mikor megtudtam, hogy mindezt szocialista brigádok végezték, még inkább örültem. Tehát Lakihegyen kiköszörülték az 1 évvel ezelőtti csorbát.

De nézzük mi van „belül”, ugyanis munkavédelmi órjártunkat ezúttal Lakihegyen végeztük Kiss Lászlóval, a szakszervezet munkavédelmi felügyelőjével, Kovács Ferencel, az RTV Szakszervezeti Tanácsa munkavédelmi felelőseivel, Gombos Lajossal, az RTV munkavédelmi előadóval, Tóth Imrével az állomás munkavédelmi felelőseivel és Pólya Jánossal, az állomás vezetőjével.

— Január 12-én. Ime itt a könyv, a szemle észrevételeivel. Olvassuk a bejegyzéseket, s azt, hogy néhány helyen az elektromos vezetékek csatlakozói nincsenek megfelelően földelve. Március 25-ig kell a hibát elhárítani. A pincejáró felső betongerendáját fekete-sárga színűre kell festeni. A határidő szintén március 25. A 300 kw adó modulátorfülkéjében a törött dugaszoló alkatrészt ki kell cserélni. Az adó-helyiségben az asztallámpa csatlakozásait földelt típusúra kell kicserélni. A végrehajtás határideje ugyan az, mint az előbbi eseteknél volt. Most már csak azt nem tudni, hogy miért kell három hónap ahhoz, hogy az ilyen csip-csup dolgokat elvégezzék. (A hüség kedvéért megjegyzendő: az állomás vezetői kezdeményezték a földelési felülvizsgálatot.) Megnéztük a különböző szociális helyiségeket. Láttuk a férfitálcát, hat ágyat zsúfoltak be, épphogy csak el lehet benne férni. Viszont a mozdó falára elektromos kézszerítőt került. A női pihenőben már barátságosabb a kép, csinos függönyök az ablakon, terítő az asztalon, hűtőszekrény...

Közben elmondják: a munkaruha-ellátás, minőségileg javult sőt az állomás kérésére a fűtőknél és takarítóknál a kioldási időt csökkentette az igazgatóság. Nagyon ügyelnek arra, hogy a kézszereszközök megfelelő minőségben és mennyiségben álljanak rendelkezésre. Láttunk egy, azaz egy darab zuhanyozót. A nők, férfiak felváltva használják.

— Igényünket évekként ezelőtt a tervekkel együtt benyújtottuk az igazgatóságnak, de anyagi eszközök hiánya miatt nem teljesíthetjük kérésünket, pedig a rekonstrukció nyomán kiürült épületszárnában a korszerű szociális helyiségeknek lenne bőven helye.

A 45 fokos meredek lépcsőn másztam fel az ebédlőbe. A lépcsőfokok műanyagborítót néhány helyen felszakadoztak, bizony könnyen megbonthat valaki, s készs a baleset. Éppen ebédeltek. Az edény mosogatvizet ott a helyszínen melegítik.

Láttunk nagy üres termet, raktárnak használt szobákat, itt-ott limlomot. Úgy látszik, a Lakihegyi rádióállomás két évvel ezelőtti rekonstrukcióját nem követte a postán már ilyenkor szokásos munkakörülmények javítása. Pótolják-e a hiányt, de mielőbb!

(bérce)

A munkakörülményekről

Be kell vallanom, hogy a beszélgetés elejétől fogva nélkülözött minden, úgynevezett hivatalos kötöttséget. Nagy Béláné, a Budapest-vidéki Postaigazgatóság vezetője emlékeit említette, hogy az években minden szakában sokat tapasztalt négy megye 560 kispostájánál. Sütő István, a Területi Szakszervezeti Tanács titkárnak kiegészítője adja az egész képet.

— Emlékszel, amikor egy kemény, fagyos téli napon — mondta Nagy Béláné —, azt hiszem tv-készülékkel vittünk az iskolának, és a hófúvás után csak egy kendőbe bugyolált fejű asszonnyal találkoztunk: a kézbesítővel.

— Emlékszem! — bólint Sütő István. — Sajnálunk az asszonyt és akkor mondtad: minden eszközzel javítani kell a dolgozók munkakörülményeit...

S máris a témánál tartottunk...

— Parancsoló szükségesség a munkakörülményekkel való fokozottabb törődés — mondja Nagy Béláné —, hiszen az 5 ezer négyszáz dolgozónak a 68 százaléka nő. Tehát az ő helyzetüket kell alapvetően figyelembe venni, és mint ahogy Sütő István az előbb megjegyezte: minden rendelkezésre álló eszközzel javítani.

— Hogyan?

— A helyzet lényegbevágóan a IX. kongresszus időpontjától változott, de tavaly többet tettünk, mint fél évszázad alatt.

— Kérem, mondjon erről bővebbet.

— Tizenhat új, kis postaházat építettünk a kor köve-

telményeinek színvonalán, tizenkettőt pedig újjáalakítottunk. Ennek az áthúzódo beruházásnak az összege elérte a 35 milliót. 1971-ben ötven-négy forgalmi hivatalban cseréltük ki a bútorzatot, felújítottuk a berendezést. Forgószékeket állítottunk be a fellevevő ablakok mögé, pultra süllyesztettük a balesetveszélyes vasládaikat. A lehetőség szerint számúztuk a fa-és széntüzelést, olajkályhákat szereltünk be. Megszűnt a mindent beborító por és az ablakokra függönyök, a padlóra szőnyegek kerültek. A tíz dolgozónál többet foglalkoztató hivatalokban a szakszervezet ösztönzésére hűtőszekrényeket állítottunk be. Négyszáz elektromos kézszerítőt szereltünk fel, és sok hivatalunkban megoldottuk a víz-öblítéses mellékhelyiséget.

Már elnézést, hogy ezt is emlitem, de ez alapvető munkakörülmény-javító intézkedés!

— Sorolhatom tovább? De nézze meg legalább fényképekkel az újonnan épített hivatalainkat — mutat Nagy Béláné az iroda falán függő fotókra. — Ez a nyergesújfalu posta; márványbetétes pulatokkal, asztalokkal, hatalmas üvegfalakkal, tetővilágítással, faburkolattal és filodendronnal... Nézze, milyen csinosak a képen látható lakások, asszonyok, új formaházukban. 130 ezer forintot költöttünk a sikkes ruhákra a kongresszus óta. Az igazgáshoz persze az is hozzátartozik, hogy például Kemencén, a falu legcsúnyább és legelavultabb épülete a posta. Ugyancsak nem felel meg a

modern követelményeknek több hivatal sem. Kinőtűk a nagyvárosi forgalmi hivatalokat is. Van reményünk rá, hogy a közeljövőben újakat építünk negyedik, de legkésőbb az ötödik ötéves terv-időszakban. A belső körülményeket addig is javítjuk, az esetleges panaszokat orvosoljuk.

— A kézbesítővel kezdődik. Térjünk talán vissza az ő munkakörülményeikhez.

— Az utóbbi időszak lényeges újításai közé tartozik a könnyű kerekeken guruló kézikocsi. Ezt elsősorban a falvakban rendszeresítettük. Vászoroltunk női kerékpárokat és akasztható szatyrokat varrattunk a könnyű bevásárló alkalmatosságok mintájára. A téli melegruha-ellátás is kielégítő. Ennek ellenére ezen a területen legnyilvánosabb a munkaerő-probléma. A kézbesítés nem tartozik a vonzó foglalkozások közé.

Sütő István kiegészítéssel hozzátesszi: A kongresszus előtt felmértük a helyzetet. 600 kérdés gyűlt össze, s azok szerepelnek közös terveinkben. Jóleső érzés megállapítani: a 600 problémából már csak 50 a megoldatlan. A munkamódszerünkre egyetlen példa: Nagy elvtársnő asztalán ott fekszik a Balasagymati Járási Bizottság levele.

A levél 16 hivatal, köztük Bercel és Nógrádkövesd munkakörülményeiről, problémáiról tájékoztat. Közösen oldjuk meg ezeket is. (maraton)

Nemzetközi hírek

■ Az NDK Szállítási és Hírközlési Szakszervezete április 13—14-én tartotta 3. központi küldöttkonferenciáját, amelyet szakszervezetünk elnöksége táviratban köszöntött.

■ A Román Postás Sport-szövetség május 14-én Bukarestben rendezte meg a XXVII. postás gyaloglóversenyt, amelyre a magyar postás gyaloglókat is meghívák.

■ A Posta és Távközlési Dolgozók Szakszervezeteinek csehszlovák szövetségi bizottsága májusra magyar postás szakszervezeti delegációt hívott meg baráti találkozásra.

■ Az ausztráliai kormány korlátozni akarja a szakszervezeti jogokat azzal, hogy kimondta: 1000 dollár büntetéssel kell sújtani a postás dolgozókat, ha a gazdasági követelésekért harcot indítanak. A felháborított intézkedésre a világ országainak postás szakszervezetei, így a mi szakszervezetünk is szolidaritásáról biztosította az Ausztráliai Postások Szakszervezetét.